

NIEUWS

*Wandelen op Dinsdag:
Toon Kortoomswandeling*

*Gomera: een wandeleiland waar je
alle kanten op kunt*

*Westerborkpad:
Baarn—Amersfoort-Schothorst*

OLAT: Ollandse Lange Afstand Tippelaars

Opgericht 23 november 1967
te Sint-Oedenrode
Lid van KNBLO-NL wandelsport-
organisatie Nederland
Aangesloten bij:
Atletiekunie en NFV (IIV)

*In dit nummer o.a.
een verhaal over
Paul Baga uit
Burkina Fasso, die de
medaille die hij in 1995
verdiende met het
uitlopen van 3 x 25 km
tijdens de Kempische
Wandeldagen
nog steeds koestert.*

Burgemeester van Oerlehof 8
5491 AP Sint-Oedenrode
Tel. 06 - 12 27 83 95
www.fotografiebrouwers.nl
info@fotografiebrouwers.nl

OLAT WANDELBOETIEK

geopend tijdens onze wandeltochten

Airbornepad Market Garden

Graaf van Hornepad

Hertog Hendrikpad

Ook alle andere Nederlandse wandelgidsen

Met korting voor OLAT-leden

Tevens rechtstreeks te bestellen via onze website

E-mail: boetiek@olat.nl

VAKANTIECENTRUM
DE ZWARTE BERGEN

Op zoek naar een geschikte locatie?
Vraag vrijblijvend naar de mogelijkheden.

VAKANTIECENTRUM DE ZWARTE BERGEN

Zwartebergendreef 1
5575 XP LUYKSGESTEL
Tel. 0497-541373

E-mail: info@zwartebergen.nl

LANDSCHAP

reisboekwinkel

LANDKAARTEN REISGIDSEN ATLASSEN GLOBES
WANDELKAARTEN TAALGIDSEN FIETSKAARTEN
FOTOBOKEN LANDENINFORMATIE REISVERHALEN

www.landschapreisboekwinkel.nl

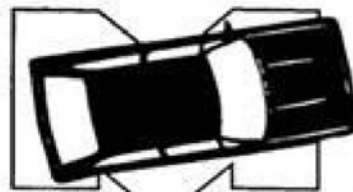
Kleine berg 3
5611 JS Eindhoven

info@landschapreisboekwinkel.nl
T 040 256 9653
F 040 256 9654

Café Biljard **Schonmoeder**

Linze 13
5667 AH Geldrop
Tel: 040-2862046
bij Sporthal De Kievit

M.V.D. HEIJDEN

autocentrum zijtaart b.v.

Past. Clercxstraat 34, 5465 RH Zijtaart

Telefoon 0413 36 33 74 • Fax 0413 34 26 14

www.mvdheijdenzijtaart.nl

KEEN wandelschoen: model Alamosa

Als beste getest in 2011
Wandermagazine (Duitsland)

4 mm profielzool,
waterdicht, torsie-
stijf en toch zeer
comfortabele
afwikkeling.
In een lage
en (half)
hoge uitvoe-
ring beschik-
baar.

Voor OLAT leden (op vertoon lidmaatschap) 10% korting

Comfort Zones: waar voeten spreken.....

Kofferen 4 - 5492 BN Sint Oedenrode
0413 - 769 027 - www.comfortzones.nl

REDACTIE OLAT NIEUWS

Ad van Asten (coördinatie, bestuursafgevaardigde)

Ad van Asten, Lineke den Boer, Wil Jacobs-Effting,

Rinda Scheltens (redactie)

Lineke den Boer (eindredactie, vormgeving)

Noud Wijn (fotografie)

Otto Ahlers (archivering, techniek)

INLEVEREN KOPIJ VOLGEND NUMMER

t/m 10 juni 2012

Lupinelaan 27, 5691 WC Son - olatnieuws@olat.nl

info redactie algemeen: 0499-473767

WEBSITE

Ad van Asten (coördinatie) - a.asten@olat.nl

Angélique van Deursen (webmaster)

website@olat.nl

LEDENADMINISTRATIE & ABONNEMENTEN

Jet van den Bersselaar-Dreesen

De Regent 286, 5611 HW Eindhoven

040-2524404 of leden@olat.nl

VERZENDING

Mariet & Mart Douven, Tjeu van den Kerkhof

DRUK

Ton Niëns, Weert

IN DIT NUMMER:

Vooruitblik clubreis Pont-de Belleheid	Ad van Asten	3
Wandelen op Dinsdag; Rooise Wandelingen; Clubreizen; KWD/Kempenland		4-5
Samenstelling bestuur en commissies OLAT		6
Bij Joop aan tafel	opgetekend door Ad van Asten	7
Onze jarigen; Ledenadministratie	Jet van den Bersselaar-Dreesen	8
Van de bestuurstaafel	Ad van Asten	9-10
Geslaagden wandelpaden		10
Paul Baga liep 3x25 km op Kempische Wandeldagen 1995	Mirjam Kies	11-12
WoD: Toon Kortoomswandeltocht	Henri Floor	13
Krentenbloesemtocht	Ruud Horst	14-15
LPS: stand clubkampioenschap		16
LPS: agenda's		17
Adventure Store Wandeltocht	Willy Timmermans	18
Kennedymars in Zwolle	Rinda Scheltens	19-21
Westerborkpad (4)	Rinda Scheltens	21-23
De wonderbronnen van La Gomera	Kees van Vessem	24-26
Op zoek naar het echte pelgrimsgevoel (7)	vrij naar blog Theo Tromp	27-30

De redactie verwelkomt alle bijdragen in woord en beeld van OLAT-leden en over OLAT-evenementen. Indien nodig kunnen stukken worden ingekort.

Voor de inhoud van de advertenties in dit clubblad kan door het bestuur van OLAT en de redactie van het OLATNieuws geen enkele verantwoordelijkheid worden aanvaard.

Bezoek ook onze website: www.olat.nl

VOORUITBLIK CLUBREIS: Pont de Belleheid -Pont de Belleheid

Afhankelijk van waar je deze rondwandeling start en hoe je het rondje loopt kan je het je iets makkelijker of moeilijker maken.

Laag beginnen bij Pont de Belleheid en omhoog lopen naar Baraque Michel (rechtsom), of omhoog lopen naar Hockai (linksom) en dan verder naar Baraque Michel. Terug naar Pont de Belleheid is dan altijd afdalend. Begint men echter vanaf Baraque Michel is het tweede deel altijd stijgend, weer terug. Vanaf Pont de Belleheid loopt de route eerst omhoog, waarbij deze in de hoge venen redelijk vlak wordt, vanaf Baraque Michel daalt de route dan richting hockai. Bij hockai kan men kiezen om bovenlangs de Hoëgne te lopen (afdalend) richting Pont de Belleheid, of iets verder af te dalen en dan langs de Hoëgne af te dalen naar Pont de Belleheid. Afhankelijk van het jaargetijde kan het erg glad zijn langs de Hoëgne.

Stevige schoenen en eventueel proviand zijn wel een must. En vergeet de stokken niet.

Bezienswaardigheden

Bruggetje van Centenaire: Vanaf Belleheid loopt een klein wegge-

tje langs de Hoëgne omhoog, eerst aan de rechterkant van de oever en daarna aan de linkerkant van de oever; volg de bordjes tot aan het bruggetje van Centenaire, gebouwd in 1930 ter gelegenheid van de 100e herdenking van de onafhankelijkheid van België.

De *Fagne de la Poleûr* ligt in de Oost-Belgische gemeenten Weismes en Malmedy. De Polleur-Venn (La Fagne de la Poleûr) is sinds 1924 een wetenschappelijk station van de universiteit van Luik. Met zijn 54 ha toont het Polleur-Venn de grote verscheidenheid van de Hoge Venen.

De *Baraque Michel* ligt 675 m boven de zeespiegel en dankt zijn naam aan de Rijnlandse vluchteling Michel Schmitz, die in 1808 op die plek een armzalige hut bouwde, die later uitgroeide tot de eerste hoogveenherberg. Die is tegenwoordig een vrij groot complex, dat zowel hotel-restaurant als café is. Op de Baraque Michel bevindt zich ook de belangrijkste toegang tot het natuureservaat Hoge Venen, waarvan grote delen, vooral de Grande Fagne, Les Potales en Les Wéz, zich in de onmiddellijke omgeving uitstrekken.

(Vervolg op pagina 8)

WANDELEN OP DINSDAG

Om de 14 dagen vertrekt er op dinsdag om 10.00 uur 's morgens een groep van gemiddeld 40 wandelaars om met elkaar zo'n 20 km of méér te wandelen in een lekker tempo.

Het startcafé - meestal ergens in Oost-Brabant of het aangrenzende deel van Limburg - is om ± 09.30 uur open en heeft de koffie/thee klaar. Rond lunchtijd eten we ons meegebrachte lunchpakketje onderweg in de natuur op. Meestal doen we daarna het rustcafé aan. Rond 15.30 uur zijn we weer terug bij het vertrekpunt.

Wie zin heeft om mee te doen hoeft alleen maar op tijd bij het vertrekpunt te zijn, natuurlijk met eten en drinken voor onderweg. Aan- of afmelden hoeft niet.

Behalve de gebruikte consumpties zijn er geen kosten aan de wandeling verbonden. Wel is het gebruikelijk dat iedereen na twee maal meegewandeld te hebben lid wordt van OLAT.

Bij deze wandelingen mogen de honden niet mee. Graag vragen wij uw begrip voor deze keuze.

Vanzelfsprekend loopt iedereen voor eigen risico mee.

Informatie:

Piet van der Zande 040-2263198 pvdzande@zonnet.nl
Mieke van Boxtel 0411-622188 acvan boxtel@home.nl
Truus Kusters 0478-541276 h.h.kusters@home.nl

AGENDA

Datum	Route	Startpunt
12 juni **)	Maas- uiterwaarde	Café De Lachende Vis, 073-6421032 Empelsedijk 21, 5235 AD Den Bosch **) <i>cafépauze op startplaats</i>
26 juni	De Romein- se Brug	Wegrestaurant "De Toss", 06-13011144 Roermondseweg 155, 6005 NJ Weert
10 juli	NS Fruit- wandeling, Beesd - Leerdam	De Stapelbakker, Landgoed Mariën- waardt, 0345-618901 Oude Waag 21, 4153 RC Beesd
24 juli **)	Oudmeer en Langven	Joe Mann Paviljoen, 0499-372032 Joe Mannweg 4, 5681 PT Best **) <i>cafépauze op startplaats</i>
7 aug.	Rundje Oel- broeck	Eetcafé "De Drie Burgemeesters", 0485-384272 Breedstraat 26, 5845 AV St. Anthonis
21 aug.	Vennekes- tocht	Café De Stam, 040-2836271 Gerwenseweg 38, 5674 SH Gerwen

ROOISE WANDELINGEN

Iedere dinsdag vertrekt er in Sint-Oedenrode een enthousiaste groep wandelaars voor een tocht van circa 7 of 10 km. Iedereen loopt in zijn eigen tempo aan de hand van een routebeschrijving. Gestart wordt - altijd stipt om 10:00 uur - beurtelings vanuit het centrum en de drie kerkdorpen van Sint-Oedenrode.

Er zijn 5 startpunten:

Den Toel	Pastoor Smitsstraat 4, Olland
De Beckart	Oude Lieshoutseweg 7, Nijnsel
De Vriendschap	Pastoor Teurlingsstraat 30, Boskant
Oud Rooy	Markt 13, Sint-Oedenrode
Vresselse Hut	Vresselseweg 33, Nijnsel

AGENDA

Datum	Startpunt
12 juni	De Beckart
19 juni	De Vriendschap
26 juni	Oud Rooy
3 juli	Den Toel
10 juli	De Beckart
17 juli	De Vriendschap
24 juli	Oud Rooy
31 juli	Vresselse Hut

Deelname is voor OLAT-leden gratis, op vertoon van clubpas. Niet-leden kunnen één keer gratis uitproberen; daarna betalen zij 1 euro per keer. Dit kan contant of via een strippenkaart van 15 euro. Iedereen wandelt mee voor eigen risico.

Informatie:

Johan van de Sande 0413-473375
Peter van de Laar 0413-474759
Betsie van Mil 0413-475454

CLUBREIZEN 2012

Het 'eigen reisbureau' van OLAT organiseert al vele jaren achtereenvolgende clubreizen naar de mooiste wandelroutes door de Ardennen of Zuid-Limburg. Deelnemers worden vanaf diverse opstapplaatsen per bus vervoerd. Bij de dagtochten is verzorging (soep) inbegrepen. Wel dient men zelf te zorgen voor voldoende eten en drinken onderweg. In de dorpen op de route is niet altijd iets te krijgen.

Er is altijd keuze tussen twee afstanden (op de dag zelf eventueel nog te wijzigen). Men wandelt op eigen gelegenheid, aan de hand van markering en routebeschrijving. De reisleiding is in geval van nood op te roepen.

PROGRAMMA 2012

16 juni	RB 6	Pont de Belleheid - Pont de Belleheid	27 / 21 km
15 sept.	GR 15	Mutzenich - Barage de La Gileppe	27 / 23 km
13 okt.	Krijtland-pad	Vaals - Valkenburg	26 / 21 km

Inschrijfgeld:	Leden	Niet-leden
dagtochten	€ 28,00	€ 32,00

De prijzen zijn onder voorbehoud

Inschrijven:

Minimaal 1 maand van tevoren, met vermelding van tocht, aantal personen, opstapplaats, afstand, postcode en huisnummer. Geld overmaken op bankrekening 1579.50.743 ten name van wsv OLAT, Sint-Oedenrode.

Na-inschrijvers

kunnen alleen mee als er nog plaats is in de bus. Bij inschrijving binnen 1 maand vóór de tocht dient men vooraf bij Toon van Wordragen te informeren of er nog plaats is.

Afmelden:

Bij verhindering zal, indien dit uiterlijk 10 dagen vóór de tocht is doorgegeven, de betaling doorgeboekt worden naar de volgende tocht, of (na aftrek van € 1,10 administratiekosten) worden teruggestort. Bij afmelding binnen 10 dagen voor de tocht wordt niet meer terugbetaald of teruggestort.

Opstapplaatsen:

Sint-Oedenrode	07:00 uur
Eindhoven (NS/Fuutlaan)	07:35 uur
Weert (AC-restaurant A2)	08:10 uur

Zorg voor een geldig identiteitsbewijs!

Er is een excursieverzekering afgesloten. Deze geldt niet voor bagage en kostbaarheden.

Info & inschrijven: Toon van Wordragen 0495-537775
toon.van.wordragen@gmail.com

KWD / KEMPENLANDTOCHT

De **KEMPISCHE WANDEL DAGEN** hebben een recreatief en educatief karakter. Vanuit Geldrop worden voor elke dag drie wandelroutes uitgezet langs akkers en weilanden, maar vooral door prachtige natuurgebieden met loofbossen, vennen en heidevelden. Kenmerkende plaatsen in de oostelijke Kempen zijn Nuenen, Heeze-Leende en Mierlo. Deze dorpen zijn om beurten als rustplaats in de dagetappes opgenomen.

Men kan naar believen een, twee of alle drie de dagen deelnemen. Onderweg zijn meerdere wagen- en horecarusten gepland.

Datum: 3, 4 en 5 augustus

Startplaats: Sportcomplex De Kievit
Linze 13, 5667 AH Geldrop

Starttijden:	35 km	07:00 - 10:00 uur
	25 km	07:00 - 11:00 uur
	15 km	07:00 - 12:00 uur

Kosten bij voorinschrijving, tot 1 juli (c.q. na 1 juli):

	3 dagen	2 dagen	1 dag
OLAT-leden	€ 5,50 (7,00)	€ 4,00 (5,00)	€ 2,50 (3,00)
bondsleden	€ 7,00 (8,50)	€ 5,00 (6,00)	€ 3,00 (3,50)
niet-leden	€ 8,50 (10,00)	€ 6,00 (7,00)	€ 3,50 (4,00)

Inschrijven: Vooraf inschrijven kan online op de website www.olat.nl of via het secretariaat van de KWD:

Mia Dielesen, Hamakerstraat 11, 5652 RC Eindhoven
06 44756978, kwd@olat.nl

Overnachten: De organisatie kan u overnachtingsmogelijkheden bieden in de sporthal en wanneer u wilt kamperen is er een kampeerterrein opgezet nabij de sporthal waar u uw tent of caravan kunt plaatsen.

Voor overnachting bij particulieren of in een hotel kunt u informatie vragen bij de VVV, tel. 0900-1122363.

KEMPENLANDTOCHT

De KWD valt ook dit jaar deels samen met de Kempenlandtocht voor lange-afstandswandelaars (80 en 110 km).

Contactpersoon is hier Ad van Asten, kempens@olat.nl

De start is vrijdagavond 3 augustus in de kantine van de Kynologenclub, naast de sporthal.

Voorinschrijven kan tot 15 juli (zie prijzen hieronder). Daarna betaalt men een toeslag van € 3,-.

110 km	start 20:00 uur	€ 24,-	OLAT-leden € 3,- korting
80 km	start 23:00 uur	€ 19,-	OLAT-leden € 3,- korting

De verzorging is ingesteld op een tempo van 5 à 8 km per uur. Verdere informatie is te vinden op www.olat.nl.

OLAT COMMISSIES

Lange afstand- Prestatie- en Snelwandelen

Henk Plasman (*voorz*), Piet van der Ree (*notulist*),
Paul Canters, Pierre Emans, Jack Klumpkens (*lid*),
Bestuursafgevaardigde/Wedstrijdsecretaris: Ad van Asten
0499-473767 lps@olat.nl, Lupinelaan 27, 5691 WC Son

Winterserie

Ad Verbakel, Theo van Boxmeer (*parkoersen*)
Ad Ketelaars (*voorz*), Willem Schoonhen, Joop Wesseling, Antoinet Gooren

Clubreizen

Toon van Wordragen (*coördinator*), 0495-537775
Juliana van Stolbergstraat 10, 6006 ZM Weert
toon.van.wordragen@gmail.com
Simon Willems, Jan Hendrix, Theo Boumans

Kempische Wandeldagen

Mia Dielesen (*secretariaat*), 040-2552742,
Hamakerstraat 11, 5652 RC Eindhoven, kwd@olat.nl
Joop Wesseling (*voorz*), Hein Lenders, Ad Verbakel,
Ad Ketelaars (*financiën*)
Tony van Duijn (*coördinatie verzorging*)

Wandelen op Dinsdag

Piet van der Zande (*coördinator*), 040-2263198
Mieke van Boxtel, 0411-622188;
Truus Kusters, 0478-541276
Antoinet Gooren (*bestuursafgevaardigde*)

Avondvierdaagse & Rooise Wandelingen

Piet van Berkel, 0413-784742
Betsie van Mil, 0413-475454

Wandelwegen

Jan van Berkel (*Airbornepad*)
Bert van Rooij (*Hertog Hendrikpad*)
Theo Beelen (*Graaf van Hornepad*)
Joop Wesseling (*algehele coördinatie*)

Onderscheidingen

p/a Peppelbos 40, 4191 MG Geldermalsen
Voordrachten jaarlijks vóór 15 nov. indienen

OVERIG

Boetiek wandelgidsen

Janet van Gennip, 040-2415802, boetiek@olat.nl

Overnachting Vierdaagse Nijmegen

Hein Lenders, 06-12074473; bankrek.nr. 1579.74.154

Notuliste Bestuursvergadering

Mariet Ahlers

OLAT-verzorging

Willem Schoonhen, Jo Willems (*Winterseries & Paastoicht*); Tony van Duijn (*coördinator KWD*)
Paul Canters, Pierre Emans, Willem Schoonhen (*LPS*)
Jo Lepoutre, Jo Willems (*Nijmegen*)

HET BESTUUR VAN OLAT

Voorzitter

Joop Wesseling

Dorpsveld 33
5258 MA Berlicum
073-5033322
voorzitter@olat.nl

Penningmeester

Ad Ketelaars

Koninginnelaan 108
5491 JX Sint-Oedenrode
0413-475824
penningmeester@olat.nl

Bankrekening: 1382.11.736
t.n.v. OLAT Sint-Oedenrode
IBAN: NL34 RABO 0138 2117 36
BIC: RABONL2U

1e Secretaris

Ingrid Tromp

De Putter 23
6021 ZV Budel
0495-492192
secretaris@olat.nl

2e Secretaris

Antoinet Gooren

Plutostraat 2
5081 TG Hilvarenbeek
013-5054508
a.gooren@olat.nl

Bestuurslid

Ad van Asten

Lupinelaan 27
5691 WC Son
0499-473767
a.asten@olat.nl

Bestuurslid

Ad Verbakel

Past. Bogaertsstraat 12
5469 EZ Keldonk
0413-212161
a.verbakel@olat.nl

Bestuurslid

Frank Marchand

Deursenstraat 3
5043 JP Tilburg
013-5702662
f.marchand@olat.nl

ERELEDEN

Ad van Asten, Piet Knoester, Jos Koolen †, Hein Lenders, Marinus van Roosmalen, Theo Tromp, Jan van de Ven, Ad Verbakel, Toon van Wordragen

DRAGERS VAN DE CORNELIS VAN MONTFORT TROFEE

Piet Knoester, Hein Lenders, Marinus van Roosmalen, Theo Tromp, Jan van de Ven

LEDEN VAN VERDIENSTE

Mariet Ahlers, Ad van Asten, Tonny & Bert de Boer, Jan Cortenbach, Mia Dielesen, Henk Plasman, Antoon Stoop, Ben van der Velden, Ad Verbakel, Toon van Wordragen, Kees van Vessem, Sjaan Verbakel

BIJ JOOP AAN TAFEL

Open plekjes in onze agenda

Wij zitten in een periode waarin de wandelsport op haar hoogtepunt is en er elk weekend en zelfs door de week volop mogelijkheden zijn om aan een georganiseerde wandeling deel te nemen. Als verenigingsbestuurders treden wij nu iets minder op de voorgrond, maar wel worden er individueel veel vrije momenten besteed aan werk bij diverse organisaties. Want vrijwilligerswerk is er voldoende. Zo zijn enkele van onze collega's momenteel druk bij het opsporen van de leukste paden rondom Geldrop, de afwikkeling van de Avond4daagse in Sint-Oedenrode, bij Wandelen op Dinsdag of hebben zelfs bezigheden ergens in het Gelderse. Allemaal klusjes om het wandelen voor u mogelijk te maken.

Wanneer u dit voorwoord leest, zit onze Avond4daagse erop. Hopelijk is het een en al gezelligheid geweest tijdens dit wandelfeest in de dorpen met ons wandeldorp Rooi als middelpunt.

Alle deelnemers aan de Nijmeegse Vierdaagse zullen de OLAT-verzorgingsploeg dit jaar weer dagelijks treffen. Ook op de derde dag zullen de 30 km-wandelaars langs een verzorgingspost van onze club komen. Er is een aanvraag ingediend voor een staanplaats langs het kanaal tussen Malden en Mook.

De Kempenlandtocht en Kempische Wandeldagen staan momenteel open voor voorinschrijving. Dat scheelt vooral voor de deelnemers aan de Kempenlandtocht een behoorlijk bedrag. Ook kunnen wij als organisatie aan de hand van het aantal voorinschrijvingen beter bepalen hoeveel voedsel en drinken ingekocht moet worden. Dus zowel u als wandelaar als wij als organisatie profiteren van deze voorinschrijving.

Binnenkort zal er een nieuwe vlag wapperen tijdens onze activiteiten: een simpel wit doek dat alleen ons logo zal dragen. In de 45 jaar dat onze vereniging nu aan de weg heeft getimmerd is onze naamsbekendheid dusdanig gevormd dat deze moderne uiting voldoende kwaliteit in zich heeft om locatie en inhoud te waarborgen.

Nog deze maand nuanceren wij ook de gesprekken die wij eerder in grote lijnen voerden over onze toekomstplannen. Wij zullen eerlijk moeten zijn over activiteiten zonder draagvlak en nieuwe ideeën die zich aandienen.

Ondertussen krijgt ook onze jaarlijkse vrijwilligersdag weer vorm. De mensen die hiervoor een uitnodiging kunnen verwachten, zullen verrast zijn door de invulling van deze zaterdagmiddag op 8 september. Wij bevelen daarom speciaal de Grote Clubactie aan, die het mede mogelijk maakt een budget voor deze uiting van respect voor onze vrijwilligers mogelijk te maken.

Verder veel succes met de wandelactiviteiten die jullie bij de eigen club of elders wilt beleven.

Tot een volgende keer,
- Het tafelteam: Joop en Ad-

NIEUWS KORT

RIJSSEN-HOLTEN: WANDEL- GEMEENTE VAN HET JAAR 2012

De gemeente Rijssen-Holten is gekozen tot Wandelgemeente van het Jaar 2012. De Overijsselse gemeente is het meest vriendelijk voor wandelaars en scoort hoog op het gebied van onverharde paden, bewegwijzering, routecontrole, themaroutes, informatie, bereikbaarheid en voorzieningen bij wandelpaden.

Burgemeester Hofland ontving als prijs een bronzen beeld. De verkiezing is georganiseerd door 'Te voet', de wandelkrant van Nederland. De twee andere genomineerde gemeenten waren Bergen in Limburg en Ooststellingwerf in Friesland.

Rijssen-Holten is uitgeroepen tot Wandelgemeente van het Jaar omdat de gemeente een groot wandelnetwerk in en rond het Nationaal Park De Sallandse Heuvelrug heeft opgezet en vanwege de aanleg van het unieke Wereldtijdpad en andere themawandelroutes. Rijssen-Holten beschikt over veel onverharde wandelpaden die regelmatig worden gecontroleerd.

Ook de wandelroute in het Nationaal Park is bijzonder. De grotendeels onverharde zandpaden gaan over de enk naar de top van de Holterberg. Onderweg passeert de route het Centrum Mens en boom waar wichelroedetochten en verhalenwandelingen worden uitgezet. Na het hoogste punt op de Holterberg daalt de route via de Canadese begraafplaats af naar het station dat aan de natuur grenst.

Overal in Nederland zetten gemeenten wandelpaden, ommetjes, wandelnetwerken, themaroutes en kuierochten uit. 'Te voet', de wandelkrant van Nederland, beoordeelt deze gemeenten in de verkiezing Wandelgemeente van het Jaar. Deze verkiezing is een jaarlijks terugkerende gebeurtenis. Het is de tweede keer dat een gemeente in Overijssel in de prijzen valt. Vorig jaar won de gemeente Tubbergen de verkiezing.

Uit: Wandelkrant Te Voet

ONZE JARIGEN

**De volgende personen willen wij feliciteren met hun verjaardag.
Wij hopen dat zij deze dag in goede gezondheid kunnen vieren.**

JUNI								
16-6	Ingrid Macare	Eindhoven	26-6	Tonny Neerven - van Extel	Beek En Donk	7-7	Jan Rodenburg	Sint Oedenrode
16-6	Marijke Schreurs	Eindhoven	26-6	Harrie Steenbakkers	Breugel	7-7	Tonny Platenburg-van den Heuvel	Bakel
16-6	Ruud Horst	Leende	27-6	Miet van Cranenbroek	Nederweert	6-7	Mario Morre	Sint Michielsgestel
16-6	Mirelle van de Oetelaar	Sint Michielsgestel	27-6	Marion Konings	Sint Oedenrode	8-7	Hans Janssen	Sterksel
17-6	Eline Jansen	Son	27-6	Wim Peters	Veghel	8-7	Ad van Vugt	Leende
18-6	Henny Bakermans	Geldrop	28-6	Piet van Laarhoven	Geldrop	9-7	Jo Arts	Boxtel
19-6	Jos van Horrik	Heeze	28-6	Wim Dirks	Rosmalen	9-7	Marian Post	Utrecht
20-6	Lambert Rooskens	Tegelen	28-6	Wilma Petersen	Sint Oedenrode	10-7	Pieter Hulsen	Sint Oedenrode
20-6	Jan van de Ven	Schijndel	28-6	Marry van Wijk	Sint Oedenrode	10-7	Riek de Coninck - van Rooy	Veldhoven
21-6	Ine van Houtum	Heeswijk Dinther	28-6	Peter van Cuyck	Mechelen	10-7	Wil Rieken	Doorwerth
21-6	Sonja Schokker	Sint Oedenrode	28-6	Leo van den Dungen	Heesch	10-7	Frances Rouppe van der Voort	Eindhoven
21-6	Loes Smetsers	Asten	29-6	Job van Mil	Sint Oedenrode	11-7	Ria Peijnenburg	Eindhoven
22-6	Furgil Steffens	Eindhoven	29-6	Hennie van der Haring	Moergestel	11-7	Riet Benjaminsen - van Kessel	Eindhoven
22-6	Mieke de Jong	Berlicum Nb	29-6	Martijn Vos	Waalre	11-7	Ad Koertjes	Zevenaar
22-6	Otto Ahlers	Eindhoven	30-6	Riek Arfman - van Gameren	Tiel	11-7	Ardie van Bakel	Sint Oedenrode
22-6	Jo van Hak	Best	JULI			12-7	Marijke Rijkers - Tromp	Valkenswaard
23-6	Rien van Ginkel	De Bilt	1-7	Bert van Schijndel	Best	12-7	Ed Nieuwendijk	Oisterwijk
23-6	Annie van den Dungen	Heesch	1-7	Leny van Es - van der Ree	Rotterdam	12-7	Mariet Broekmans	Deurne
23-6	Joop Reichenfeld	's-Hertogenbosch	1-7	Hans van Kleef	Veghel	12-7	Bert Timmermans	Veghel
23-6	Jo Oostvogels - Watzeels	Prinsenbeek	2-7	Maria Stortelder	Maarheeze	13-7	Theo van de Ven	Boekel
24-6	Herman Haijkers	Eindhoven	3-7	Noor Wijkman	Eindhoven	13-7	Ronald Iliohan	Utrecht
24-6	Herman Lieven	's-Hertogenbosch	3-7	Huub Raymakers	Oss	12-7	Jan Swinkels	Oploo
24-6	Wilma Hendriks	Valkenswaard	4-7	Gerrit Legierse	Mierlo	14-7	Martien van Achterberg	Breda
24-6	Helena Lankreijer	Veldhoven	4-7	Peer van Ool	Veldhoven	15-7	Ad van Asten	Son
24-6	Leny Hendriks	Deurne	6-7	Toiny van Woensel	Oost West En Middelbeers	15-7	Paul Canters	Helmond
25-6	Thea Arts	Volkel	6-7	Jacques van Griethuyzen	Hazerswoude Dorp	15-7	Rita van den Bosch	Someren
25-6	Jeannette van Boerdonk - Verbakel	Keldonk	6-7	Tiny van Alphen	Mariahout	15-7	Jan van de Zanden	Mierlo
25-6	Evert Morren	Epe	7-7	Rik van Mol	Vilvoorde			

LEDENADM.

Jet van den Berselaar-Dreesen

De Regent 286, 5611 HW Eindhoven

040-2524404

leden@olat.nl

Alle wijzigingen rechtstreeks doorgeven aan de leden-administratie.

Het lidmaatschap gaat pas in als de verschuldigde bedragen zijn ontvangen.

Om in aanmerking te komen voor korting op het inschrijfgeld bij OLAT-tochten is het noodzakelijk uw ledenpas te tonen bij de inschrijving.

AANMELDINGEN

Dhr. Lamberd Snieders, Eersel

Dhr. en Mevr. Harrie en Willemien van de Ven-Klomp, Sint-Oedenrode

(Vervolg van pagina 3)

Een groot deel van het natuurreservaat is slechts toegankelijk onder begeleiding van een bevoegde gids. Maar een groot aantal niet-verboden wegen loopt ofwel langs ofwel door prachtige veengebieden, die een kennismaking waard zijn.

De *Hoge Venen* zijn het grootste natuurreservaat van België en liggen grotendeels in de Belgische Ardennen, grofweg tussen de plaatsen Spa, Eupen, Mützenich en Malmedy in. Het karakteristieke Ardennenplaatje, met glooiende, bosrijke heuvels en groene dalen, hoef je niet te verwachten. Het gebied ademt door de hoogveenbodem en het daarbij behorende nattere klimaat een heel andere sfeer. Hier zijn de Ardennen, door de ligging op een hoogvlakte, ongebruikbaar plat. Wanneer je door het slechts zwak golvende veengebied wandelt, is het dan ook moeilijk voor te stellen dat je op het dak van België loopt.

Dit zijn keuzemogelijkheden. Laat het verder een verrassing blijven waar we uitkomen. Dat weten nu alleen nog Toon en zijn mannen. Graag tot 16 juni.

-Ad van Asten-

(praktische bijzonderheden staan op pag. 5)

GROTE CLUBACTIE

Als sinds 1972 steunt de Nationale Stichting Grote Clubactie het Nederlandse verenigingsleven. Verenigingen zijn de basis voor een gezonde samenleving. Hiervoor organiseert de stichting ieder jaar een loterij waarmee duizenden verenigingen extra inkomsten kunnen verwerven.

80% van ieder verkocht lot gaat naar de vereniging. Dit is al sinds het eerste lot een feit en daarmee ook de kracht van de Grote Clubactie. De stichting heeft als hoofddoel het financieel gezonder maken van het Nederlandse verenigingsleven. Daarom zijn ze ook trots op de maar liefst €9.000.000 jaarlijkse omzet voor de deelnemende verenigingen.

Natuurlijk doet OLAT dit jaar ook weer mee.

De opbrengst vormt de basis voor onze vrijwilligersdag die wij aanbieden aan onze leden die zich telkens weer onbaatzuchtig inzetten voor onze activiteiten. Wij bevelen deze actie dan ook graag aan.

Meer hierover in een mededeling van onze penningmeester.

VRIJWILLIGERSDAG

Het bestuur is voornemens om dit jaar de vrijwilligersdag te organiseren op zaterdag 8 september.

Het plan moet nog wel vaste vorm krijgen en daarom hier nog geen finesses over de dag zelf. Wel wil ik verklappen dat we in de buurt van onze geboortegrond zullen blijven, dus geen zoektocht naar ver weg plaatsjes, maar toch!

Onze commissies willen wij alvast oproepen de namen van hun medewerkers door te seinen naar onze secretaris, opdat wij hen dan tijdig een uitnodiging voor de deze vrijwilligersdag kunnen sturen met de vraag of zij daaraan ook daadwerkelijk zullen deelnemen. Aan de hand daarvan kunnen wij onze afspraken ook definitief maken.

Wij verwachten de reacties van onze commissies graag **vóór 15 juni a.s.**

e-mail: secretaris@olat.nl

AANPASSING AFSTAND VOORJAARSTOCHT 2013

In ons vorige clubblad meldden wij u dat wij aan onze voorjaarstocht op zondag 21 april vanuit Oirschot twee extra afstanden van 50 en 60 willen toevoegen. Wij komen echter terug op dit besluit omdat daarmee de wandelkalender in dat weekend ten nadele zou kunnen uitvallen van eenzelfde activiteit van onze wandelvrienden in Loon op Zand.

Dus voor 2013 geldt alleen voor onze winterserie in maart een extra afstand van 50 en 60 km. Voor de voorjaarstocht in april zijn alleen de reguliere afstanden van 10-15-20-30 en 40 km aan de orde.

NIEUWE VICE-VOORZITTER

Sinds 8 mei heeft OLAT weer een vicevoorzitter.

Unaniem is het bestuur van mening dat deze functie in de toekomst het best kan worden vervuld door Ad Ketelaars, die tevens penningmeester van onze vereniging is.

Wij wensen Ad veel succes bij de invulling van deze taak.

VERVOLG BRAINSTORMSESSIE

Al eerder maakten wij melding van de brainstormsessie die wij begin dit jaar hielden 'ergens op de hei' zoals dat zo mooi heet.

Kees van Vessem heeft aan de hand van die sessie een aantal suggesties/conclusies op papier gezet die nu om uitwerking vragen. Dit beraad zal 'als beleid voor de toekomst' een leidraad geen vormen bij de besluiten die wij als bestuur en uitdrukkelijk ook als commissies nemen. De aanbevelingen die Kees heeft opgetekend - en die oorspronkelijk door onszelf zijn aangedragen - beslaan enkele bladzijden, dus niet zo maar even als agendapunt tijdens een vergadering te behandelen. Het heeft daarom ook enkele maanden geduurd voordat wij een geschikt moment konden bepalen om een en ander grondig te bespreken en daaruit onze conclusies te trekken. De datum die wij daarvoor hebben vastgelegd is dinsdag 26 juni. Direct daarop zullen wij onze commissies informeren en voor zover mogelijk een en ander weergeven in ons clubblad van september.

JAARPROGRAMMABOEKJE 2013

De vakantieperiode nadert snel en wij zijn ook nog volop bezig met het uitvoeren van ons programma van 2012. Maar toch moeten wij bij onze commissies nu al aandringen op input om ons jaarprogrammaboekje voor 2013 mede inhoud te geven. De datums voor de diverse activiteiten zijn veelal bekend, maar de juiste inhoud waarin u het programma wilt presenteren is aan u als commissie.

Het programmaboekje 2013 wordt aan de wandelaars aangeboden vanaf de eerste winterserietocht. Om dit te realiseren moeten wij **uiterlijk 15 augustus** over de juiste teksten beschikken. Wij verzoeken de diverse commissies de gegevens vóór de betreffende datum te sturen aan:

Ad van Asten, Lupinelaan 27, 5691 WC Son en Breugel of per e-mail aan: a.asten@olat.nl

ENQUETE CLUBKAMPIOENSCHAP

Er zijn een tiental reacties binnengekomen naar aanleiding van onze enquête in het clubblad van april. Uiteraard daarvoor hartelijk dank. Misschien denkt u: ik wil mijn mening ook nog graag geven. Dan is dat geen probleem, maar wacht daarmee niet tot de vakantie.

Onze LPS-vergadering houden wij op **27 juni** en daar zullen wij aan de hand van de ingebrachte voorstellen een besluit nemen over de puntentelling voor de komende jaren.

ONBEGRIP

In het meinummer van OLATNieuws werd in de rubriek "Bij Jooop aan tafel" een alinea gewijd aan kritische reacties door wandelaars op de winterseriewandeling vanuit Middelrode. Voorzitter en ondergetekende hebben een brief ontvangen van de vrijwilligers die het parkoers voor deze tocht hebben uitgezet. De tekst geeft hen de indruk dat zij verantwoordelijk worden gehouden voor het niet aan de OLAT-norm voldoen van deze wandeling, waardoor zij zich in hun goede naam en eer aangetast voelen.

In een reactie aan betrokkenen is toegelicht dat deze indruk onterecht is. Na evaluatie van de tocht heeft het bestuur vastgesteld dat de gekozen wandelomgeving niet optimaal geschikt was voor een winterseriewandeling zoals men die van OLAT gewend is. Het bestuur neemt daarvoor de volledige verantwoordelijkheid.

Wij hopen dat de inmiddels aangeboden verontschuldigen voor het onbedoeld kwetsend overkomen van de tekst de betrokkenen vrijwilligers ervan heeft overtuigd dat hun inzet wel degelijk is gewaardeerd.

VOORJAARSVERGADERING REGIO BRABANT-ZEELAND

Op 24 april bezochten wij de ALV van onze regio in Etten-Leur. We werden daar hartelijk ontvangen door voorzitter Lout Havermans en het overige bestuur voor zover aanwezig. Onder de aanwezigen slechts enkele bekenden en daarom is het zaak deze bijeenkomsten regelmatig te gaan bezoeken om meer op de hoogte te blijven van wat er echt leeft in de eigen omgeving.

Na het kopje koffie met gebak kan de vergadering beginnen met een welkomstwoord door de voorzitter. Door de manier waarop hij dat doet voel je je meteen op je gemak gesteld, alhoewel niet alles koek en ei blijkt te zijn. Maar, zo beluisteren wij, er zal daadkrachtig worden gehandeld richting het landelijk hoofdbestuur.

Dan volgt de afhandeling van de gangbare stukken en dat gaat onder regie van de vice-voorzitter. Aan alles is gedacht en als ze het even niet weten wordt contact gelegd met 'Els', die verstek moest laten gaan vanwege een vervelend niersteentje. Er zitten ook 3 bondsafgevaardigden, waaronder zelfs iemand uit onze eigen vereniging. Dat stelt gerust en daarom gaat de geleverde prestatie, die wordt uitgesproken door de spreker namens het instituut, gedeeltelijk verloren.

Maar Lout heeft het volste vertrouwen in deze vertegenwoordiging en waarom zouden wij ons dan zorgen maken.

Even later is het bestuur ook weer compleet omdat de enige kandidaat conform een vooraankondiging bij acclamatie wordt benoemd. Mevrouw Lia van Loon zal in de nabije toekomst de werkzaamheden ten behoeve van de Avond4-Daagse gaan overnemen van de heer de Jongh.

Hadden wij nog zo ons best gedaan om een pittige enquête ten behoeve van het beleidsplan 2013-2016 mede gestalte te geven, wordt er tot nader order een embargo door het hoofdbestuur op de voorlopige uitslag gelegd. Daar zitten we dan met een volle zaal. Nou ja, een klein zaaltje, maar toch. Miel, gracias zullen we maar zeggen. De eerstvolgende gelegenheid waar misschien nog inspraak mogelijk is, is in het najaar. Het gevolg van dit alles is dat het beleidsplan dat tot en met 2012 ter tafel ligt ook in 2013 als beleid wordt aangehouden. Verder zal er een ongewisse begroting voor 2013 liggen omdat deze geen dekking heeft vanwege het beleidsplan.

Evenals in huishoudens worden de centjes ook hier verantwoord bijgehouden. Het begint echter onduidelijk. De begroting is veel hoger dan de realisatie. Goed geboerd zou je dan al vlug denken, maar er is voor een projectrekening nogal veel in kas gehouden door de centrale penningmeester in Nijmegen en daarmee is afgesproken dat die af en toe zal 'doneren'! Verder is er een begrotingsafroting opgelegd door het bondsbestuur aan de regio's van maar liefst 30% en dat schijnt voor ons toch al vlug om € 11.000,- te gaan. Al bij al niet duidelijk te volgen als je er niet dagelijks bij betrokken bent. Onze penningmeester Ad Ketelaars wilde dan ook meteen zeker weten of het voor ons nog nadelig zou kunnen uitpakken als 'de zaak' failliet gaat. Maar daar kunnen we gerust over zijn. Wel zijn niet alle facturen over 2011 'volledig' verhaald bij de verenigingen die inkochten via de regio's omdat er onduidelijkheid was over het btw-tarief. De vereffening zal alsnog dit jaar plaatsvinden.

Bij de rondvraag is er wat onbehagen over de rapportage door een tochtadviseur betreffende een bepaalde wandeling. Maar met een beetje over het hart strijken kan men zich toch wel vinden in de taak van de adviseurs. Vroeger gaf je zo'n man een sigaar en alles was geregeld.

We stonden voor negen uur alweer op straat.

-Ad van Asten-

GESLAAGD

Airbornepad

454	Henny v.d.Haring	Moergestel	1x
455	Tony Vaessen	Lommel (België)	1x
456	Anja v. Kempen	Liempde	1x
457	Jan Boven	Benningbroek	1x
458	Jankees Dekker	Benningbroek	1x
459	Doris Lasslop	Haar (Duitsland)	1x
460	Josef Sellmaier	Haar (Duitsland)	1x

Graaf van Hornepad

Erik Knabben	Weert	1x.
Doris Lasslop	Haar (Duitsland)	1x
Josef Sellmaier	Haar (Duitsland)	1x

Hertog Hendrik pad

510	Paula Janssen-Vervest	Sterksel	2x
511	Doris Lasslop	Haar (Duitsland)	1x
512	Josef Sellmaier	Haar (Duitsland)	1x
513	Mariet Lenders	Eil	1x

Paul Baga liep 3x25 km op Kempische Wandeldagen 1995

Door een artikel in het Eindhovens Dagblad kwam onlangs een vergeten stukje OLAT-geschiedenis boven water. Puur toeval, want het ging om een serie krantenverhalen over gewone mensen die ooit een sporttrofee wonnen zonder dat dit 'wereldnieuws' werd, maar waarbij wel een mooie anekdote op te tekenen viel.

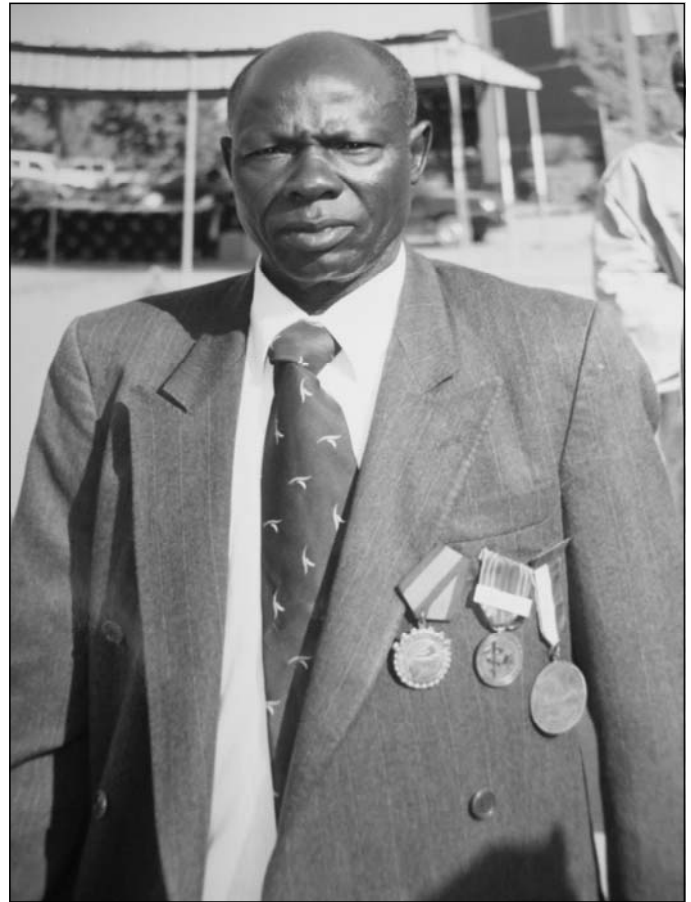
Het verhaal van Paul Baga is er zo een. In het bijna dertigjarige bestaan van de Kempische Wandeldagen van OLAT is hij misschien wel de enige deelnemer geweest vanuit het Afrikaanse continent – om meer precies te zijn: uit Burkina Faso, een straatarm land ten zuiden van de Sahara. Alleen die omstandigheid maakte zijn komst naar Geldrop in 1995 al bijzonder. En onze man ging ook nog eens naar huis met een welverdiende medaille voor het uitlopen van driemaal 25 kilometer.

Paul verdiende in Burkina Faso de kost als chauffeur in dienst van twee ministeries in de hoofdstad Ouagadougou, maar was tussendoor ook beschikbaar om buitenlandse gasten rond te rijden in zijn uitgestrekte land, negen keer zo groot als Nederland. Zo kwam hij in contact met Herman Bouman uit Geldrop. Deze oud-Philipsmedewerker bezocht het dorre gebied voor het eerst in 1977, in het kader van diverse ontwikkelingsprojecten die vanuit de Protestantse kerk in Geldrop worden begeleid en gefinancierd – van waterpompen tot kraamzorg en onderwijs.

Vanuit een kantoortje in de hoofdstad werden lange ritten gemaakt naar de diverse dorpen om de voortgang van de projecten te volgen en zondig bij te sturen. "Paul was vanaf het begin onze vaste chauffeur, en gaandeweg is hij een soort huisvriend geworden", vertelt Herman Bouman, die na zijn pensionering regelmatig maandenlang in Burkina Faso verbleef.

Om de banden te verstevigen reisden niet alleen Geldropse delegaties om de drie jaar naar Burkina Faso, maar werden tussentijds ook groepjes Burkinезen uitgenodigd om naar Geldrop te komen. Zo kwam het dat Paul Baga in 1995 te gast was in het gezin Bouman. "Dat was voor hem een gigantische cultuurschok. De goede wegen en de enorme verscheidenheid aan automerken vielen hem als eerste op, in Burkina doe je drie uur over 100 kilometer asfaltweg – als die er al ligt. Maar ook hoe onvoorstelbaar groen het hier is en hoe lang het 's avonds licht blijft. En de enorme ramen in de huizen."

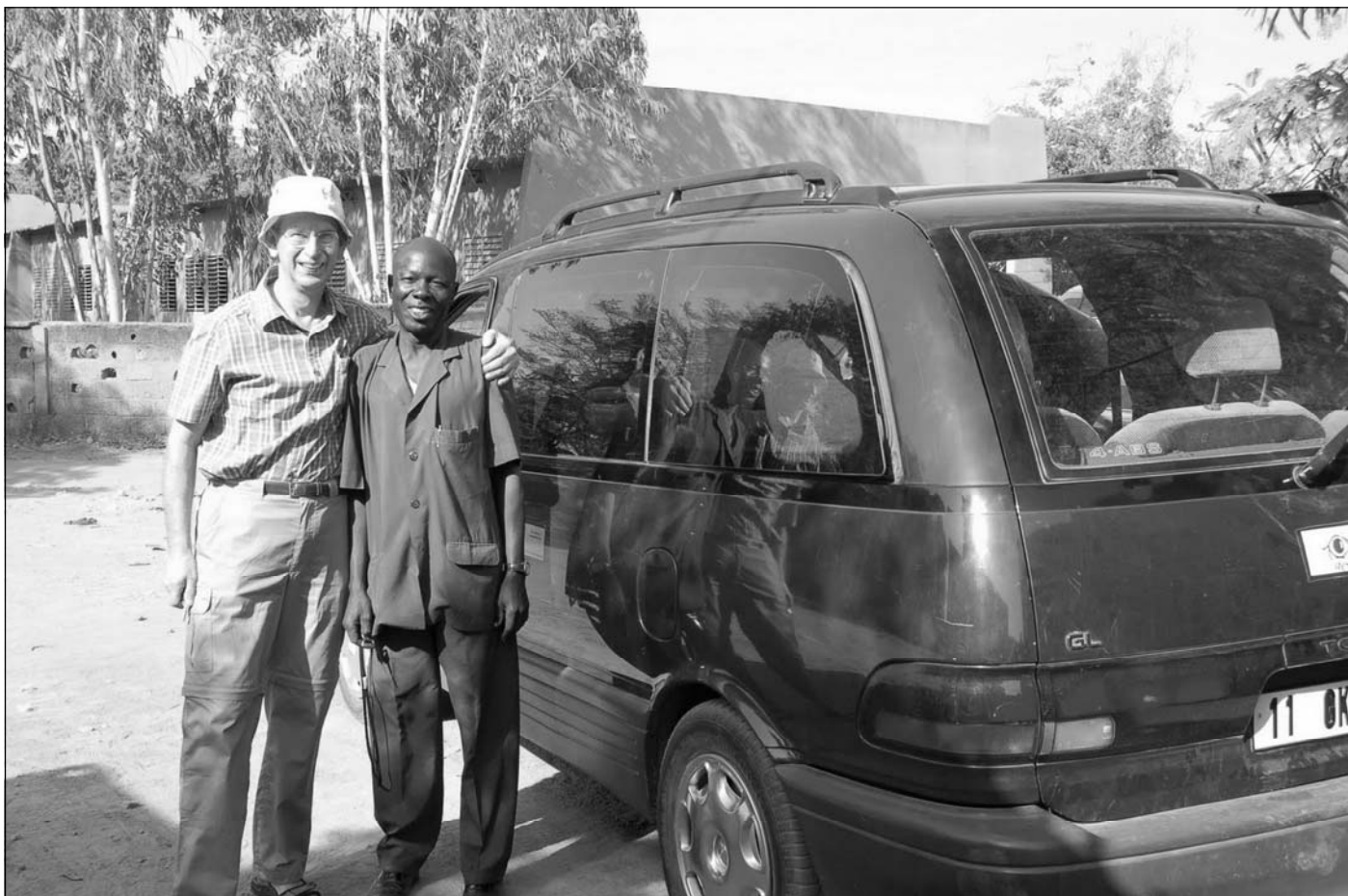
Natuurlijk nam de familie Bouman hem mee naar de beken-

de toeristische bestemmingen. "Maar we vonden het ook leuk om hem iets te laten zien van ons gewone leven hier. Met de Kempische Wandeldagen als goed voorbeeld van vrijetijdsbesteding." De Boumannen hielden namelijk wel van een stevige wandeltocht. "Toen konden we dat nog, nu hebben we allerlei kwaaltjes", aldus de 77-jarige Herman. Maar hoe bracht Paul Baga het er vanaf? Weliswaar zijn veel Afrikanen gewend om lange afstanden te voet af te leggen, simpelweg omdat er geen andere mogelijkheden zijn, maar onvoorbereid drie dagen lang een OLAT-parkoers van 25 km trotseren is toch van een andere orde.

"Inderdaad is de KWD voor hem een hele inspanning geweest. Hij liep op de schoenen die hij daar ook droeg, 'n stelletje trappers. Maar ze hebben het gehouden. En hij vond het grandioos! Het was goed wandelweer, niet te warm of te nat. En Paul werd helemaal opgenomen in de wandelende meute. 'Leuk dat je meedoet', zeiden de mensen." De medaille na afloop vervulde hem met trots: hij had echt een prestatie geleverd.

Dit is echter niet het einde van het verhaal. Want vorig jaar ging er weer een Geldropse delegatie op bezoek in Burkina Faso.

Ditmaal met Lucy Hermsen, die de wederzijdse contacten onderhoudt tussen de plattelandsschooltjes daar en een vijftal basisscholen hier. Paul Baga trad weer op als chauffeur. In 2010 was hij al met vervroegd pensioen gestuurd door 'zijn' ministeries – dat hij niet kon lezen en schrijven vond men problematisch worden – en bij zijn afscheid had hij twee officiële onderscheidingen ontvangen. Een schrale troost voor het verlies aan inkomen, waarvan veel familieleden mede afhankelijk waren.

Met Lucy zat hij de foto's te bekijken van de plechtigheid. "Ik zag meteen dat hij geen twee, maar drie medailles op zijn

jasje had", vertelt Lucy. "Die derde medaille was van de KWD uit 1995. Die had hij al opgespeld voor hij de andere twee ontving, want die betekende voor hem veel meer dan de decoraties van de overheid."

Lucy Hermsen was erg getroffen door dit verhaal en gaf het door aan het Eindhovens Dagblad, dat er op 20 april in de rubriek 'De Trofee' zowat een halve pagina aan wijdde. Dankzij haar blijft deze opmerkelijke geschiedenis dus ook bewaard in de OLAT-annalen.

-Mirjam Kies-

Wandelen of lopen

Wandelen als recreatief tijdverdrijf, dat doe je niet in onderontwikkelde landen. Lopen is daar pure noodzaak, op het platteland zijn mensen soms dagen onderweg om een kliniek te bereiken. En zodra men het beter krijgt stapt men over op vervoersmiddelen. Wie niet meer hoeft te lopen is de ergste armoede ontstegen.

Toch kon Herman Bouman indertijd wel deelnemen aan wandel- en fietstochten in Burkina Faso: "Die werden georganiseerd vanuit de Nederlandse ambassade in Ouagadougou. Daar zat een Wageninger die aan een waterproject werkte en het leuk vond om routes uit te zetten. In plaats van pijlen werden dan soms lintjes aangebracht. Burkinезen die betrokken waren bij de projecten kenden deze tochten wel, maar verder waren het vooral blanken die mee gingen."

Toon Kortoomswandeltocht

Op dinsdag 17 april 2012 organiseerde OLAT de Toon Kortoomswandeling.

De start was vanuit het Toon Kortoomsmuseum te Deurne. Het museum ligt zo'n 7 km buiten het centrum van het Noord-Brabantse dorp Deurne en op een paar honderd meter afstand van het Limburgse dorp Griendtsveen. Het cafégedeelte van het museum was speciaal voor ons geopend, want het museum is normaliter op maandag en dinsdag gesloten.

Griendtsveen wordt de Parel van de Peel genoemd. Hier bevinden zich dorpspompen, ophaalbruggetjes en kaarsrechte peelkanalen. Het dorp is wettelijk beschermd. De oorspronkelijke apostelwoningen blijven daardoor behouden voor het nageslacht. Toon (Antonius Johannes) Kortooms is in Griendtsveen geboren en begraven.

Rond 10 uur begaven we ons op pad. Meteen buiten het terrein van het museum bevonden we ons in Griendtsveen. We volgden even de Deurneseweg langs de Helenavaart. We liepen de Sint Barbarastraat in (de weg naar de Sint Barbara kerk). Meteen sloegen we af en volgden een smal bospad langs de Helenavaart. We kwamen weer op de Sint Barbarastraat uit en bij de brug over de Helenavaart met uitzicht op de Barbarakerk en bij herberg De Morgenstond sloegen we af en volgden de Pastoor Hendriksstraat.

Heilige Barbarakerk Griendtsveen: Nabij twee turfstrooifabrieken ontstond rond 1885 de plaats Griendtsveen. Het dorp werd gesticht door Jozef en Eduard van der Griendt. 10 jaar later, in 1895, liet Eduard van der Griendt hier een kerk bouwen. Daarvoor verzorgde de rector van Horst-America de kerkdienst in een winkellokaal. Dit lokaal werd 's middags door de protestanten gebruikt en 's morgens door de rooms-katholieken. De familie Van der Griendt zorgde voor het financiële plaatje. De kerk werd in 1895 toegewijd aan de

heilige Barbara en nog in datzelfde jaar in gebruik genomen. Nu was de Heilige Barbara niet alleen patrones van de mijnwerkers maar ook patrones van de turfstekers.

Aan het eind van de Pastoor Hendriksstraat staat een treintje ter nagedachtenis aan het vervoer van turf in het verleden in dit gebied. Daarnaast staat een borstbeeld van Eduard van der Griendt (1857-1935), stichter en naamgever van het dorp Griendtsveen.

Via de Deurneseweg kwamen we op de Sphagnumweg. Spagnum is de naam van de Villa van wijlen Eduard van der Griendt. We kwamen uit op de Kanaalweg, de weg die langs het Griendtsveenkanaal liep. Even later volgden we de andere zijde na oversteek van het kanaal via een brug.

We volgden nu paden langs sloten in het natuurgebied Driehonderd Bunders. Af en toe liepen we over kruipdoor-sluip-door-paden. Niet dat we op onze knieën moesten zitten maar bij wijze van spreken, want zo smal waren sommige paden. We kwamen weer uit bij de Helenavaart en volgden die aanvankelijk over de Kaasweg. We slingerden vervolgens door natuurgebied Mariapeel. Nadat we op 7 km al een rustpost hadden gehad werd nu na 12 km de finishlocatie bereikt. Deze was op dit moment echter onze grote rustpost.

In de tweede lus van ongeveer 8 km liepen we aanvankelijk over open terrein. Nu voelden we hoe hard het

waaide. We verlieten het grondgebied van Deurne om plaats te maken voor het grondgebied van Liessel. Op een gegeven moment waaide het zo hard dat zand in ons gezicht werd geblazen, want het was weer een tijdlang droog geweest. Via de Oude Aa werd het kanaal van Deurne bereikt. Dit kanaal werd een tijdje gevolgd tot een bruggetje. Hier staken we het kanaal over. We liepen nu over een graspad waarlangs talrijke bomen, vooral berken, in het water stonden. Ook zagen we nog een broedende zwaan.

Het eindpunt was uiteraard het Toon Kortoomsmuseum. Het was een hele mooie wandeling en een mooie wandeldag geworden. Later hoorden we dat het in onze eigen woonplaats een sombere dag was geweest. Wij danken de twee parkoersuitzetter en de organisator hartelijk voor deze tocht.

Ik had nog niet verteld dat zich onder de 42 wandelaars een heel bijzondere persoon bevond. Het was de oprichter van Wandelen op Dinsdag. Tevens was hij een van de oprichters van OLAT. Tegenwoordig is hij erelid en drager van de Cornelis van Montforttrofee. In oktober van dit jaar gaat hij voor zaken (organisatie van wandelreizen) naar het buitenland en komt dan het volgend jaar pas in mei weer terug in Nederland.

*-Henri Floor-
(henrifloor.nl)*

Sappige weilanden in Dwingelo

Het is een experiment, want Tuck heeft nog nooit 20 gelopen in een georganiseerde tocht. Bovendien heb ik net nieuwe schoenen gekocht en het is toch altijd eventjes afwachten hoe ze in het echt lopen.

Direct na de start gaan we enkele straten van het pittoreske Dwingelo door. Zodra de parkoersbouwer de kans krijgt, laat hij ons via een parkje aan de rand van de bebouwing kennis maken met de weilanden van Dwingelo, waar we gelukkig langs en niet doorheen hoeven te lopen. De regen van de afgelopen dagen heeft het gras namelijk wel erg sappig gemaakt!

Paardenbloemen

Langs de landerijen, afgezet met struiken en struweel waarin ik de eerste krentenbloesem denk te herkennen, maar ook bloeiende brem en tal van andere bembloemen. Zelfs in de sloten ontdek ik bloeiende vegetatie. De uitzichten zijn indrukwekkend. Sommige weiden zijn geel van de paardenbloemen en die steken extra af tegen al het groen en de parelmoerachtige kleur van de krentenbloesem die het uitzicht omzoomt.

Havezate

Na een klein uur wandelen komt een prachtig landgoed in zicht. Ik ga even van het parkoers om ook de voorkant te fotograferen, want we benaderden het van de achterkant. Zou dit nu een havezate zijn? Wat het ook is, ik moet naar links draaien en ga langzaam aan richting bossen. Ik ben inmiddels een ruim uur onderweg en plotsklaps is er de camping waar de rust is georganiseerd. Die zit op 6,7 km, bijna een derde. Tuck is aan water toe en zijn baasje aan koffie. We kunnen beide krijgen waar we behoefte aan hebben. Camping Torentjeshoek is gezellig en de route gaat

Na de bloesem van de Betuwe, vorige week, is deze bloggende wandelaar naar Drenthe getrokken om deel te nemen aan de Krentenbloesemtocht. Vanaf de camping in deze provincie is het toch nog een half uur rijden, maar dan ben je ook ergens.

De start van de tocht is op de Brink, en eerlijk is eerlijk, Dwingelo heeft een Brink waar ze trots op mogen zijn. Vanuit het café met dezelfde naam vertrek ik samen met Tuck, mijn hond, voor een mooie tocht van 20 kilometer.

dwars over de camping tussen de caravans naar de achteruitgang, waar ik kort op een bospad en daarna een verhard fietspad op mag.

Ochtendgymnastiek

Het is rustig nog en ik schrik een beetje van een inline-skater die aan komt zetten over het fietspad. We worden langs een mooi stukje graspad geleid om weer wat extra meters te maken en om nog wat extra krentenbomen in de route op te nemen. We komen weer uit op het verharde fietspad. Een groep paarden aan de linkerhand is bezig met de ochtendgymnastiek. Ze galopperen om beurten in kleine groepjes door wei. Dat Drenthe niet alleen een wandel- maar ook een fietsprovincie is, is goed te merken. Overal liggen dit soort goed verharde paden te midden van de natuur. We zijn inmiddels terecht gekomen op het Dwingelderveld. Prachtig gebied. Daar worden we ook ontvangen voor de tweede controlepost bij de theeschenkerij van Natuurmonumenten.

Routebeschrijving

De prima verzorgde routebeschrijving geeft onder andere aan dat we nu 11,9 km gelopen hebben. Die kilometerstand staat bij iedere aanwijzing en niet alleen dat, ook de uitstapjes van de route naar bijvoorbeeld een observatiehut staan aangegeven. Het is bijna zonde van de ook prima bepijling. Want door die pijlen kijk je eigenlijk minder op de beschrijving dan ze verdient.

De bossen maken na een bocht naar links plaats voor een pad dat langs de uitgestrekte heide loopt. Dit is een enorm gebied van vele hectaren heidelandschap. Uiteraard niet in haar paarse tooi en ook voorzien van het nodige pijpestro, maar deze uitgestrektheid is van zichzelf al indrukwekkend genoeg.

De route bevat de nodige plassen en modderpoelen en diverse kleine omleidinkjes zijn door de inventieve wandelaars voor me al gevonden.

We verlaten de heide vlak bij camping De Noordster. De routebeschrijving geeft aan dat je aldaar een extra rust kunt inbouwen, maar controle is er niet. Langs de weg tussen deze camping en Dwingeloo nog een fraai ven tegengekomen. Dan nog een zandverstuiving en tenslotte bos met als uitsmijter het Planetron. De bebouwing van Dwingeloo komt in zicht en we lopen in een rechte lijn op de Brink af.

De route is ten einde. Het experiment is geslaagd. Tuck heeft de route met gemak doorlopen en mijn voeten beginnen zich al aardig thuis te voelen in mijn nieuwe wandelsloffen.

-Ruud Horst-
www.ruudloopt.wordpress.com

Rooise wandelingen

Iedere dinsdag vertrekt er in Sint-Oedenrode.....
Zo begint de tekst op pagina 4 over de Rooise wandelingen.

Als de wandeling er om 12.00 uur opzit, begint beurtelings voor ons de zorg voor de route van volgende week.

Eerst eens kijken waar we al geweest zijn en dan op een gedetailleerde kaart op de computer een nieuwe route tekenen.

Als je dan nadien in het veld gaat kijken, moet je toch regelmatig aanpassingen doen omdat het pad niet begaanbaar of afgesloten is.

Als alle LA, RA en RD genoteerd zijn, dan weer terug naar de computer (we kunnen niet meer zonder) om de route netjes op papier te zetten en klaar te maken voor de wandelaars met GPS. Oh ja....ook nog even een binnendoor route voor de korte afstand.

Zondag's wordt de route verstuurd en ook nog een aantal kopieën gemaakt voor de mensen zonder computer en de nieuwelingen.

Betsie noteert het mailadres en weer een nieuwe wandelaar erbij!

Inmiddels is het aantal potentiële wandelaars de 100 gepasseerd. Een mijlpaal!

Routes bouwen is leuk en dankbaar werk omdat steeds meer mensen gebruik maken van de wandelingen. Er heerst een groot "vrijheid-blijheid" principe. Je loopt mee of niet, naar gelang het uitkomt. Je kiest voor lang of kort. Voor de kopgroep of de middenmoot. Voor een vast of een wisselend wandelmaatje of een stukje alleen.....lekker rustig! Kortom, voor ieder wat wils. Volgende week om 10.00 uur is er weer een wandeling.

Uw routebouwers,
-Johan van de Sande en Peter van de Laar

LPS STAND CLUBKAMPIOENSCHAP

STAND CLUBKAMPIOENSCHAP PER 16 MEI 2012

1		Martien van Achterberg	6865	13	M
2		Dennis van Reeden	6430	9	M
3		Hans Pranger	6335	13	M
4	1	Sandra de Graaff	5215	13	V
5		Henk Vink	5210	12	M
6		Hugo Prinsen	4205	9	M
7		Jan Dinnissen	4160	9	M
8	2	Anita Pepers	4100	10	V
9		Gerrit Arfman	4040	9	M
10		Ernst Westerhoff	3400	6	M
11		Pieter Boots	3160	8	M
12		Roel van der Wijst	3050	8	M
13		Nico van Hassel	2840	7	M
14		Huub Raijmakers	2760	6	M
	3	Connie Raijmakers	2760	6	V
16		Mart Douven	2705	7	M
17		Koos van der Maden	2650	7	M
18		Rob van Stuivenberg	2625	6	M
19		Ton de Jong	2615	5	M
20		Wilko v Nieuwenhuyzen	2550	5	M
21	4	Hanny Klumpkens	2535	6	V
22	5	Rinda Scheltens	2420	6	V
23		Peter van den Brink	2385	5	M
24	6	Marleen Ramakers	2360	6	V
25		Frank Marchand	2290	5	M
26		Wim van Cappelle	2210	5	M
27		Frits Mennen	2175	4	M
28		Gerrit van Haandel	2080	4	M
29		Rik Weverbergh	2060	4	M
30	7	Ineke Pijnenburg	2040	6	V
31		Dirk Donders	1970	6	M
32		Hans van Heeswijk	1935	4	M
33		Ton Seetsen	1860	4	M
		Cor v/d Heijden	1860	4	M
35		Cees Relou	1790	5	M
36	8	Isis la Croix	1715	5	V
37		Servee Derks	1635	2	M
38		Rudolf van Rooy	1555	3	M
39		Rini Welten	1420	4	M
40		Erik Dikken	1405	4	M

		Jelte vd Zee	1370	3	M
41	9	Nicole Nacken	1265	3	V
42		Wim van Gemert	1150	2	M
44		Co Tops	1000	2	M
		Piet van Buul	1000	2	M
	10	Riet Emans	1000	2	V
47		Marco v Heel	820	1	M
48		Bart Lutke Schipholt	760	1	M
		Sjef Koolen	760	2	M
50		Adri vd Graaff	720	2	M
51		Jan Swinkels	710	2	M
52	11	Ria Bens	710	2	V
	11	Maria vd Berg	710	2	V
		Paul Rohner	710	2	M
55		Rino Hamelink	710	2	M
56		Claude Herman	650	1	M
		Klaas Bakker	650	1	M
	13	Jeannette v Boerdonk	650	1	V
59		Jack Hendriks	535	1	M
60	14	Caroline Dinnissen-Vernie	410	1	V
61		Eric-jan van Oorschot	360	1	M
62		Gerard Meeuws	360	1	M
		Wim vd Wittenboer	360	1	M
	15	Coby Visser	360	1	V
		Jan van Boerdonk	360	1	M
		Richard Klein Bennink	360	1	M
		Ted Liebregts	360	1	M
		Rob Keetlaer	360	1	M
		Peter vd Ven	360	1	M
70		Ben Duin	350	1	M
	16	Annemiek Karels	350	1	V
	16	Bea van Lieshout	350	1	V
		Willy Timmermans	350	1	M
	16	Lies Wesseling	350	1	V
		Theo Martens	350	1	M
	16	Anja van Kempen	350	1	V
	16	Jeanne v Roosmalen	350	1	V
	16	Rian Lacet	350	1	V
	16	Ans vd Oetelaar	350	1	V
80	23	Mirjam Kies	75	1	V

LET OP:

Er telt slechts 1 wandeling per weekend mee voor het clubkampioenschap. In totaal tellen er slechts 26 wandelingen mee voor het clubkampioenschap. Bij deelname aan meerdere tochten telt automatisch de tocht met het hoogste puntenaantal. Deelnemers aan onze clubcompetitie melden zich - bij voorkeur binnen 2 dagen na de tocht - bij Ad van Asten (tel. 0499-473767 of e-mail ips@olat.nl)

AGENDA CLUBKAMPIOENSCHAP

datum	tocht	afstand	starttijd	punten	bonus
vr/za 08 op 09 juni	Betuwetocht Geldermalsen	110 en 80 km	22.00 uur	500-360	200
za 09 juni	Cuneratocht Rhenen	60 km	07.00 uur	250	
za/zo 09 op 10 juni	Kon Mar. en Helder	80 km	22.00 uur	360	
vrij/za 15 op 16 juni	KM Rijsbergen	80 km	22.00 uur	360	
za/zo 16 op 17 juni	Nacht van Gulpen	70 km	22.30 uur	350	100
za/zo 16 op 17 juni	Amsterdam-Leeuwarden/	150 km	10.30 uur	650	
zo 17 juni	Den Oever-Leeuwarden	70 km	01.00 uur	275	
za 23 juni	Veersemeer Zanddyk/Veere	60 km dagtocht	08.00 uur	250	
za 07 juli	Ronde v A'dam LAT Diemen	60 km	07.00 uur	250	
za/zo 07 op 08 juli	KM JOEK Someren	80 km	22.00 uur	360	schema
vrij/za 27 op 28 juli	Santpoort Rondje Zandhaas	110-100-60 km	20.00 uur	500-250	
vr/za 03 op 04 aug	Kempenlandtocht Geldrop	110 km, 80 km	20.00/23.00 uur	500/360	250

AGENDA EUROPESE SNELWANDELWEDSTRIJDEN EN TRAINING

za 9 juni	Heythuysen	open training en workshops/clinics, org. Victor Mennen, aanvang 10 u.
zo 10 juni	Terneuzen	NK masters (5.000 m M + 3.000 m V)
vr 15 juni	Amsterdam	baanwedstrijd ('s avonds), deze wedstrijd is nog onzeker
15-17 juni	Angers (F)	Franse kampioenschappen 10 km
za 16 juni	Kaiserslautern (D)	open baanwedstrijd
za 16 juni	Utrecht	jongerentraining, aanvang 10 uur
16-17 juni	Remiremont (F)	interregionaal kamp. 10.000 of 5.000 m
zo 17 juni	Juterbog (D)	baanwedstrijd/nationaal sportfeest
do 21 juni	Drunen	3.000 m baan (avondwedstrijd)
vr 22 juni	Namen (B)	avondwedstrijd 10.000 m, start 18 u
za 23 juni	La Tour de Peiltz (CH)	landenwedstrijd CH-B-DK-EIR-GB-NL (let op: datum is gewijzigd!!), start 14 uur
za 23 juni	Dijon (F)	5.000 m baan kampioenschap van Bourgondië
23-24 juni	Schutterwald (D)	kampioenschappen van Baden
zo 24 juni	Diez (D)	Duitse baankampioenschappen
za 30 juni	Best	snelwandelwedstrijd tijdens de kermismeerkampen (aanvang 13 uur) 1000 m pupillen, 3000/5000 m alle categorieën
za 30 juni	Leinefelde (D)	kampioenschappen van Thuringen
za 30 juni	Lugano (CH)	Zwitserse kamp. 10.000 m baan + 5000 m v
zo 1 juli	Krommenie	Lycurgus Games wedstrijd 3000 m baan mannen/vrouwen, limiet 20 minuten
zo 1 juli	Sirault (B)	wegwedstrijd, afstanden t/m 20 km
zo 1 juli	Lugano (CH)	bergsnelwandelwedstrijd
do 5 juli	Gengenbach (D)	baanwedstrijd
vr 6 juli	Amsterdam	baanwedstrijd ('s avonds), deze wedstrijd is nog onzeker
za 7 juli 2012	Duffel (B)	open training, aanvang 10 uur
za 7 juli	Worbis (D)	uur van Thuringen
7 - 8 juli	Heilbronn (D)	Zuid-Duitse kampioenschappen
za 14 juli	Troussey (F)	regionaal criterium 10 km + 4,7 km, start 14.45 u

22 april 2012

Adventure Store Wandeltocht

Vandaag hebben Rian en ik de Adventure Store wandeltocht in Helmond gewandeld.

Het is vandaag ook nog eens precies 4 jaar geleden dat ik Rian heb leren kennen. Zij liep toen ook deze wandeltocht. Wij hebben toen een groot deel van de wandeltocht ook samen gedaan.

We gaan direct na de thee om half 8 op pad. Het lijkt me niet al te druk te zijn. De winkel is dan ook niet echt vol met wandelaars.

Eerst wandelen we een klein stukje door Helmond en komen al snel terecht op het eerste modderige pad van vandaag. Langs het kanaal gaan we verder richting Mierlo, waar we de eerste rust krijgen bij de hockeyclub. Jammer, deze is niet open en ik wil zo nodig naar het toilet. Helaas, dan maar bij de volgende gelegenheid. Even later komt Hans bij ons wandelen en stapt stevig met ons verder. Onderweg blijkt dat Hans voor de eerste keer de Nijmeegse 4daagse gaat wandelen en hij is wel benieuwd hoe wij dat allemaal gaan doen. Wij leggen hem een en ander uit. Speciaal voor de 4daagse nieuwe wandelschoenen gaan kopen, terwijl Hans op goede en fijn wandelende schoenen loopt: wij adviseren hem om dat toch maar niet te doen en op dezelfde soort schoenen als waar hij nu op wandelt verder te gaan. Waarom iets nieuws gaan doen tijdens de 4daagse als je goede spullen hebt?

Intussen zijn we al aangekomen bij de post van 12,1 km in 7 kwartieren. Hè, hè, even zitten en naar het toilet. Ben eigenlijk dik tevreden, we wandelen in een goed tempo, ondanks dat ik in de nacht van vrijdag op zaterdag me niet echt goed heb gevoeld. Wat er aan de hand was weet ik niet.

Na een 15-tal minuten gaan we weer op pad. We krijgen nu een grote lus van een dikke 12 km te doen over de

Strabrechtse heide. Er is hier brand geweest. We wandelen tussen de omgemaakte verbrande stammen door. Het pad is soms bijna niet te zien maar we komen toch weer goed uit. De wind is intussen ook wat sterker geworden. Als de zon niet schijnt voelt het daardoor wel wat fris aan. Gelukkig blijven we tot nu toe wel droog, al hangen er wel dikke donkere wolken boven onze hoofden.

Bij manege Meulendijks nemen we even een korte pauze om wat te eten. Soep hebben ze hier niet. We hebben er al ruim 23 km opzitten. Buiten staan een drietal ara's waarvan er een op een stok voor de deur zit. In een van de hokken zit een ara te morren en de andere zit ineengedoken op de vloer van zijn hok. Het zint deze twee blijkbaar niet dat wij komen.

Na 10 minuten gaan we weer op pad. Weer een stuk over de Strabrechtse heide en we hebben mooi uitzicht

over de uitgestrekte heide.

We slingeren door de bossen over smalle paadjes en voor we het eigenlijk goed in de gaten hebben staan we voor camping 't Wolfsven. Intussen begint het ook al wat te regenen. Dan maar snel naar binnen en op naar de soep. Ik haal voor ons alletwee een kop groentesoep en een cola. Terwijl wij bij zitten te komen begint het buiten echt te stortregenen en te hagelen. Goed dat we binnen zitten. We wachten net zolang tot het weer wat opklaart en we redelijk droog op pad kunnen voor de laatste kilometers. Droog houden zullen we het toch wel niet tot het einde omdat de lucht er steeds dreigender uit gaat zien.

We wandelen een stuk over het terrein van de camping en passeren een paar vissers; eentje lijkt ons te dronken om nog een vis te kunnen zien. Als we weer terug zijn bij de hockeyclub gaan wij daar maar niet naar toe. Rechtstreeks terug naar Helmond lijkt ons een beter idee. Als we bij Donkervoort aan komen wordt het almaar donkerder en donkerder. Het kan niet uitblijven: wij krijgen ook een fikse lading hagel en regen op onze kop. In de verte horen we zelfs een donderklap. Even snel als de bui kwam is die ook weer over en de zon gaat zelfs weer schijnen.

Om half 3 zijn we weer terug in de Adventure Store. We melden ons af en gaan dan ook weer direct terug naar huis. Het is mooi geweest.

-Willy Timmermans-
(wandelervaring.nl)

Zwolle is mooi, maar er valt nog wel iets te leren

Geslaagde Kennedymars in Zwolle

Ik ben duidelijk in het voordeel. De overzichtskaartjes hebben me een goed beeld gegeven van de route en wanneer pijlen iets onduidelijk zijn geplaatst, loop ik zonder nadenken de goede kant op. Hoewel mijn verwachtingen niet heel hoog gespannen zijn, sla ik een Kennedymars in mijn eigen achtertuin natuurlijk niet over. Deze mars bewijst opnieuw: Zwolle is mooi.

Op het Grote Kerkplein zorgt een dweilorkest alvast voor een vrolijke stemming. Wandelaars druppelen de feesttent binnen en het lijkt aardig druk te worden. Langs de Rodin loop ik naar het stadhuis, om op de eerste verdieping mijn tas in bewaring te geven. De route bestaat uit vier lusjes van 20 en het stadhuis blijft de hele nacht open. Samen met Erik, Isis en Henk Vink vermaken we ons tot er wordt afgeteld en we op pad mogen.

Door de Korte Ademhalingssteeg (van het stadhuis/gevangenis – naar de markt/galg) duiken we de belangrijkste winkelstraat van Zwolle in en ik wijs Erik waar hij de treinenwinkel kan

vinden. Bij de oude stadsmuur slaan we rechtsaf voor een rondje door het centrum. De historische panden zijn mooi verlicht en ook de oude verdedigingstorens aan de gracht baden in warme kleuren. Daarna gaan we dan echt op pad, naar Hattem. Het begin van deze route fiets ik zowat elke dag van werk naar huis en omgekeerd, dus pijlen heb ik niet nodig. De voorste groep wandelaars duidelijk wel, want die komen onverwachts uit een zijstraat teruglopen en sluiten zich weer bij ons aan.

De groene rand van Zwolle bereiken we al gauw, vanaf hier zijn er vooral nog weilanden en statige bomen. We beklimmen de dijk langs de IJssel en stappen op de Hanzeboog af, de nieuwe spoorbrug over de IJssel. Ik vind nog altijd dat het rood dat hoog boven de uiterwaarden uitsteekt, vloekt met het omringende groen, maar begin het gevaarte langzaam te waarderen. Het fietspad dat naast het spoor loopt, is kunstig verlicht en het beeld van wandelaars die zich tussen deze lampen voortbewegen, is erg mooi. Helaas laat het zich niet goed vastleggen op de camera. De brug is zowat een kilometer lang, want bij hoog water vult de IJssel de uiterwaarden écht van dijk tot dijk. In het donker worden we begeleid door twee fietsers, die zo hier en daar een pijltje bijzetten. In een buitenwijk van Hattem komen we Ilona tegen, die blijkbaar verkeerd is gelopen en dit stukje voor de tweede keer wandelt. In een oogwenk is ze ons weer voorbijgestoomd. Erik en Isis houden er het tempo ook flink in, maar dan gewoon lekker doorstampen. Henk blijft af en toe iets achter. Die heeft vorige week de Mergelland gelopen en daarna nog eens de hele week hard gewerkt.

Hattem is een teleurstelling. Juist wanneer we het historische centrum nade-

ren, draaien we de parallelweg op die terug richting Zwolle voert. En Hattem is juist zo mooi! Plak een kilometer aan dit lusje en je ziet de prachtigste panden, de fraaie stadspoort uit de 14e eeuw. Hier baal ik even flink van.

Aan de voet van de IJsselbrug hebben we een rust en meteen zien we dat we ons nergens zorgen over hoeven te maken. Er is koffie, thee, broodjes met en zonder boter en vooral: een drietal mobiele toiletten om jaloers op te zijn. Superschoon en met water en zeep. Na een korte stop gaan we verder.

Deze brug uit 1943 is aanmerkelijk korter dan zijn nieuwe broertje en levert ons af bij Spoolde, waar we allereerst de fraaie Katerveersluizen tegenkomen. Jammer dat het donker is, want deze sluizen uit 1818 en zijn fraaie ophaalbruggetjes zijn prachtig. Via deze sluizen en de aansluitende Willemsvaart bereikten schepen vroeger vanuit het centrum van Zwolle de IJssel. Wanneer we een stukje verder lopen, komen we langs het Zwolle-IJsselkanaal, dat nu het Zwarte Water met de IJssel verbindt. De naam slaat overigens niet op de kleur van het water, maar op het oud-Nederlandse Zwet, wat grens betekent. Bij het dorpje Westenholtte steken we het Zwarte Water over en passeren het Wandelhok, de thuisbasis van de Zwolse Wandelverenigingen. Zo keren we terug naar het centrum van Zwolle, waar de Peperbus op ons wacht. De Onze Lieve Vrouwetoren, zoals de kerk officieel heet, piept fraai verlicht boven de omringende huizen uit en is een vertrouwd herkenningspunt voor alle Zwollenaren.

Nadat ik in het stadhuis mijn flesje opnieuw met vruchtensap heb gevuld, gaan we op pad voor de tweede lus. Bij de stadsgracht komen we nog pijlen van de eerste lus tegen en als je niet

goed oplet, kun je makkelijk verkeerd lopen.

Gelukkig heb ik al gezien dat we langs mijn werk gaan lopen en even later passeren we inderdaad het kantoor van Zilveren Kruis Achmea. Langs een school met een straaljager op het plein (vast een technische opleiding) lopen we Holtenbroek binnen. Vroeger stond deze wijk bekend als een achterstands- buurt, met veel drugsoverlast en geweld. De laatste jaren is het hier grondig overhoop gehaald en daarvan erg opgeknapt. Bij het gehucht Frankhuis steken we het Zwarte Water nog maar eens over. Vanaf de Twistvlietburg hebben we een fraai uitzicht op de flonkerende lichtjes van Stadshagen, een Vinexwijk waarin sinds 2008 zo'n 40.000 mensen zijn neergestreken. De rand van de wijk is echter nog groen en in een drassig gebiedje klinkt het kwaken van vele kikkers. Ik realiseer me wat een stadsmens ik ben terwijl ik van het geluid geniet.

Na een korte rust bij een voetbalvereniging duiken we de wijk Aalanden in. Hier maken we een lusje langs de Wijde Aa, een grote recreatie- plas genoemd naar het zoveelste riviertje. De maan beschijnt het water en het is heerlijk lopen. Alleen jammer van al die stukjes schelp in mijn schoen. Bij de Agnietenberg krijgen we een kort buitje op ons kop, maar

tegen de tijd dat we bij de volgende rust zijn, is het gelukkig weer droog. Nu lopen we een stukje over de dijk langs de Overijsselse Vecht, een Duitse regenwaterrivier die uitmondt in het Zwarte Water. De rivier kan in de zomer behoorlijk laag staan en tot de 19e eeuw hadden schippers, die op platte zompen voeren, de gewoonte om zo nu en dan een dammetje op te werpen, waarachter het water zich verzamelde. Zodra het water hoog genoeg was, staken ze de dam door en konden weer een stukje varen. Langs het Ronald McDonaldshuis en de Bloedbank steken we het Almelose Kanaal over en kuieren we richting park De Weezenlanden, achter het provinciehuis. Er is een nieuw fietspad aangelegd en de eerste wandelaars die al met de volgende lus bezig zijn, komen ons al tegemoet. Voor ons is het nog maar een klein stukje naar de feesttent, waar we alweer een korte pauze houden. In het stadhuis is het lekker warm en ik kom in de verleiding er langer te blijven dan goed voor me is. Maar nee, we mogen nog een stukje.

Het begin van de derde lus is verraderlijk. De heen- en terugweg kruisen elkaar en er staat niet aangegeven welke pijlen je wanneer moet volgen.

Wythem is het keerpunt van deze lus en daarom diriger ik mijn clubje lopers linksaf langs het gerechtsgebouw, dat al sinds 2010 één grote bouwput is. Opnieuw doorkruisen we park De Weezenlanden, waar Henk Vink op een schommel even contact maakt met zijn innerlijke kind. Of komt zijn ware aard nu boven? Via de Nooterhof, alweer een fraai park, berei-

ken we het Almelose Kanaal. We laten snel de haveloze woonboten achter ons en volgen het water richting de Wythemmerplas. Hier heeft de gemeente een nieuw stukje natuur aangelegd en na jaren begint het eindelijk ergens op te lijken.

Er is een rust bij het Parochiehuis in Wythem, een bekende stek voor de Zwolse Wandelverenigingen. Dit keer zitten we buiten, maar niet minder comfortabel. Het zonnetje schijnt inmiddels en het is heerlijk om buiten te zijn. Erik heeft na de rusten wat opstartproblemen en gaat daarom net even wat eerder op pad. Wij hebben hem zo ingehaald op onze weg over het golfterrein en door de weilanden, waar het pas gemaaid gras in de zon ligt te drogen. Opnieuw komen we uit bij het ziekenhuis en dit keer volgen we de juiste pijlen langs de stadsgracht en het Potgietersingelpark terug naar de feesttent.

De laatste lus gaat richting Zwolle-Zuid. Langs het Dominicanenklooster, waar nog zo'n twintig monniken en nonnen wonen., doorkruisen we Assendorp. Deze wijk werd ooit ge-

bouwd voor de arbeiders die aan het spoor werkten, vandaar de naam. Zuid is een waterrijke wijk en langs de vele slootjes bereiken we De Oude Mars, een monumentale Limburgse boerderij aan de rand van bosgebiedje Zandhove. Er staat een bouwhek voor in afwachting op de verbouwing tot zorgboerderij. Gezien de waarschuwingsslinten 'geen toegang – asbest' kan dat nog wel even op zich laten wachten. Langs de buitenrand van Zandhoven en een kort stukje erdoor geraken we weer aan de rand van Zwolle. Dit is het verste punt van deze lus, nu is het alleen nog maar terug en dan ook echt naar de finish.

Kort na de wagenrust beklimmen we de dijk bij de IJsselcentrale, de twee overgebleven schoorstenen even bekend en vertrouwd als de Peperbus. De dijk is een waas van bloemen, geel en wit. Het is prachtig. De wind die is aangewakkerd is minder fijn, want bomen staan alleen beneden. Aan de overkant van de rivier zien we Hattem liggen, het fraaie centrum met zijn torenspits. Ooievaars zitten op hun nesten, koeien in de wei. Zwolle is mooi en ik geniet.

Nog een klein rondje door het Engelse Werk, een stadspark in Engelse Landschapsstijl. Van het verdedigings-

werken uit de 16e eeuw dat hier was, is alleen de kruitkamer nog over, maar die zien we vandaag niet. Langs de Willemsvaart en het Emmapark zijn we in een wip weer terug in Zwolle.

Al met al is dit best een fraaie Kennedymars en de verzorging is uitstekend. De bepijling kan nog iets beter en die eerste lus, daar moet Hattem gewoon in. En gelukkig wordt de mars volgend jaar verschoven naar eind mei, zodat hij niet meer samenvalt met Hilversum. Oftewel: komt allen!

-Rinda Scheltens-

Het Westerborkpad (4)

Ver van alles wat hun lief was: kamp Amersfoort

Anne Frank is er nooit geweest maar voor veel van de 107.000 Joden die uit Nederland zijn weggevoerd, was de Hollandsche Schouwburg het startpunt van de laatste reis die ze zouden maken.

Jan Dokter verloor twaalf familieleden in de Tweede Wereldoorlog en volgde hun voetsporen van Amsterdam naar Westerbork. Samen met Johan Vellinga maakte hij er een LAW van, dat op 27 januari, Holocaust Memorial Day, werd geopend.

In OLATNieuws deed Rinda Scheltens al verslag van haar eerste drie etappes. Dit is deel 4, Baarn – Amersfoort-Schothorst 20,2 km

Gewoon een doordeweekse dag. Vanuit de stationshal van Baarn loop ik tegen het eerste oorlogsmonument aan, de kransen van 5 mei nog vers. Als snel verruil ik de straten voor een fietspad tussen de weilanden en het spoor, met de kerktoeren van Amersfoort al fier aan de horizon. Zo nu en dan vallen er een paar druppels en de wind maakt er een redelijk frisse dag van, maar op de momenten dat de zon schijnt, zou je waarachtig geloven dat het mei is. Groepjes scholieren zijn bezig met een speurtocht en op een omgeploegde akker verraadt een kievit zijn positie enkel door het geluid dat hij maakt. Er is een klein stukje onverhard over een dijk van het water-

schap en dan loop ik via een industrieterreintje Amersfoort binnen. Een paar straten verder is er aan de linkerkant van de weg een begraafplaats. Dit is echter een 'gewone' en dus loop ik hem voorbij. Even verderop zie ik boven een deur een Hebreeuwse tekst en achter die muur vermoed ik de Joodse begraafplaats die in het boekje staat aangegeven. Ik bel aan bij nr. 126, want de begraafplaats kun je alleen bereiken via een schuttingdeur in de achtertuin. De stenen staan op pas gemaaid gras, een oase van rust en kalmte in het stadsgedruis. Tegen de achtermuur staat een monument voor 55 onbekende Joodse slachtoffers uit kamp Amersfoort. De lichamen zijn

afkomstig uit een massagraf op de Leuserheide. Ik deel het gras enige tijd met de kauwtjes die hier naar rupsen zoeken en lever dan de sleutel van de poort weer in. Verder gaat de route, dwars door station Amersfoort, dat ik nog nooit van de achterkant heb gezien. Aan de voorzijde gaat de route niet richting centrum, maar in een vrij rechte lijn op concentratiekamp Amersfoort af.

De Stenen Man

Ik nader het kamp door het bos. Het is stil, alleen de vogels kwetteren. Dan kom ik terecht bij een trap, die ik afdaal naar de Stenen Man.

Een enorm, imponerend figuur. Uitgemergeld, de vuist gebald in machteloze woede. Maar ook krachtig en uitdagend. Het komt me passend voor dat dit beeld is gemaakt door iemand die het kamp heeft overleefd, Frits Sieger. Het staat aan het eind van de door gevangenen uitgegraven schietbaan, op de plaats waar na de oorlog enkele massagraven met gefusilleerde gevangenen zijn ontdekt. Nu rijst het beeld op uit een krans van bloemen, een stil eerbetoon. Het voelt goed om hier alleen te staan, zonder mensen om me heen. Alsof het zo hoort. Er is even niets anders dan dit. Stilstaan bij het verleden. Respect voor de mensen die hier hun leven hebben gegeven. Ruim 35.000 mensen verbleven tussen 1941 en 1945 voor kortere of langere periode in dit concentratiekamp. De enkele honderden Joden waren in de minderheid, de bevolking was divers en bestond uit verzetsmensen, onderduikers, gijzelaars, politieke gevangenen, asociale, Jehova's getuigen, Russen. Elk om andere redenen vervolgd en

het enige wat we nu nog voor hen kunnen doen, is hen herinneren. Tussen de hoge taluds loop ik richting het kamp. Aan weerszijden staan foto's van nu volwassen oorlogskinderen, die vertellen wat ze hebben meegemaakt. Voor hen was het einde van de oorlog niet de bevrijding waar ze zo op hoopten. "Ik was gewend te vluchten, te bedelen, zelfs te stelen; ik wist niet wat een normaal leven was," staat er bij de foto van Abraham Lewkowitsj.

Ook Tova Rotem had het moeilijk. "Ik ben na de bevrijding als pakketje van het ene adres naar het andere doorgeschoven. Ik had niets, geen huis, geen familie. Niemand wilde me." Een enkele foto toont het jarenlange lijden in een vermoeide blik, een neergeslagen oogopslag. Toch is er ook hoop, in een krachtig kijken. Een toekomst. "Ik heb twee kinderen, vijf kleinkinderen en één achterkleinkind," verhaalt een ander. "We zijn een grote, hechte familie. Dat is mijn revanche op de Duitsers." En zo is het.

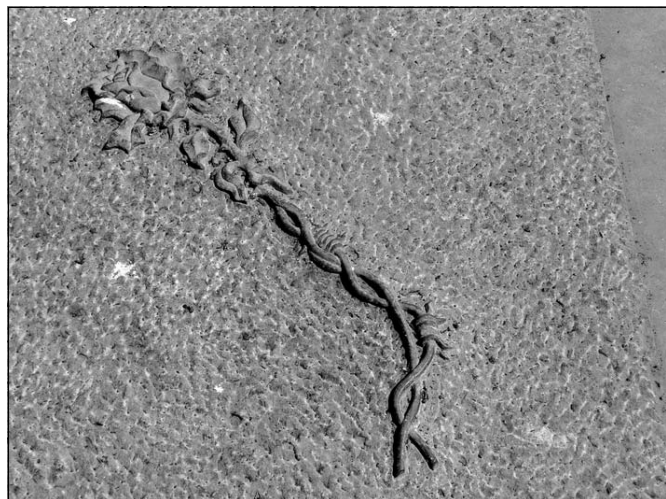
Rozenkrans en hosties

Aan het begin van de schietbaan is het nog maar een paar stappen naar de wachttorens, die de ingang van het museum markeert. Een grote groep schoolkinderen is zojuist aangekomen en drie gidsen debatteren of er een paraplu nodig is op de rondleiding. Ik glij langs ze heen naar binnen en stuit op een

aantal vitrines met schrijnende overblijfselen van het kampleven. Een miniatuur schaakspel, een geïmproviseerde rozenkrans, binnengesmokkelde hosties. Het leven ging door, ook binnen deze muren van prikkeldraad. Polizeiliches Durchgangslager Amersfoort was een transitkamp, waar onder meer mensen die zich aan de 'arbeits-einsatz' wilden onttrekken alsnog werden voorbereid op uitzending naar Duitsland. Het was ook een straf- en werkkamp. Vooral de Joden moesten onder zware omstandigheden werk verrichten. Door de geïsoleerde ligging werden kampbeulen, voormalige bewakers uit Dachau, er niet in hun wreedheid beteugeld.

De Rozentuin

Via de achteruitgang van het museumpje kom ik terecht op de plaats waar de bunkercellen stonden. Stenen trekken lijnen over de grond, geven aan hoe klein de cellen waren. Eén man wist te ontsnappen door met een lepel het beton rond een tralie weg te blikken. Vandaar gaat het pad in een halve cirkel naar de 'rozentuin', een afgescheiden deel van de appèlplaats waar gevangenen voor straf tot wel 48 uur stil moesten staan of werden mishandeld. Door zich voor te stellen dat de punten van het prikkeldraad doorns van rozen waren, werd de kwelling geestelijk beter hanteerbaar voor de gevangenen, volgens de uitleg. Ik denk erover na. Over hoeveel innerlijke kracht kan een mens beschikken?

Dat mensen, onder de zwaarste omstandigheden, toch nog hoopten, zochten naar licht. Hier kun je niet staan zonder ontroerd te raken, mee te voelen. Sommige dingen wil je je niet kunnen voorstellen, maar het gedicht 'Zondagavondappèl' van B. Nijenhuis is aangrijpend:

...
*Links vóór mij kreunt er één. We dringen hem tot zwijgen
Verplaatsen af en toe geluidloos onze voet
Om door dit klein beweeg de macht weer te verkrijgen
Van 't al te lange staan dat ons verstijven doet.*

*Wat duurt het lang! Daarom komt op die verzuchting
Als antwoord 't zwak gerucht dat gaat van rij tot rij
Eén man ontbreekt... waarschijnlijk een ontvluchting...
Zo zij God hem... maar dan ook ons nabij.*

...

Nu hebben ijzeren staven, met prikkeldraad omwikkeld, de plaats van de gevangenen ingenomen. Een paar zijn vrij van het grijsgepunte staal, daar kronkelt het groen van rozen omhoog. Nog zonder bloemen. Ik weet zeker dat die komen gaan.

De Russen

Ik voltooi mijn ronde door het kamp. Langs de wachttorens, voorbij de scholieren die stilletjes luisteren naar de uitleg van hun gids. Het Westerborkpad slaat hier rechtsaf, terug naar Amersfoort, maar ik kan nog geen afscheid nemen van deze plek. Niet voor ik een saluut heb gebracht aan de 101 Sovjet-krijgsgevangenen die hier gestorven zijn. Konijntjes schieten weg

voor mijn voeten als ik naar het monument toeloop. Dat staat in het bos, op de plek waar degenen die de eerste wreedheden overleefden, alsnog zijn neergemaaid. De Duitsers wilden de Russen gebruiken om te laten zien hoe onderontwikkeld dit Aziatische ras was. Bij aankomst was er een filmploeg

aanwezig om propagandamateriaal op te nemen. De Duitsers gooiden de uitgehongerde Russen brood toe, in de veronderstelling dat ze erom zouden vechten. De soldaten verdeelden het echter brood eerlijk en gedisciplineerd. Het moet indrukwekkend zijn geweest, maar het bleek een vergeefse daad van verzet. Nadat 24 Russen waren gestorven door uithongering, ziekte en mishandeling, werden de overige 77 geëxecuteerd. Het gladde steen weerspiegelt de kransen die er iets meer dan een week geleden voor zijn geplaatst. In mijn gedachten past het bij de Sovjet-geest, trots en hard.

Grensbeuk

Een laatste monument passeer ik, wanneer ik op het punt sta het kamp achter me te laten: de grensbeuk. Gevangenen zagen deze 200-jarige beuk, symbool voor de vrijheid, als ze het kamp in gingen. In 2000 werd de toen al ernstig zieke boom omver gereden door een busje.

De dikke stam ligt te vergaan in de berm. Eerst is de boom gestorven, nu sterft het hout, langzaam, in zwart en bruin. Een trage stroom leven die tot stilstand is gekomen en gestold. Ik word aangetrokken door de vormen in het hout,

een kunstwerk op de vierkante centimeter. Hier kan geen kunstschilder aan tippen.

Koppelpoort

Het is een lange trek naar Amersfoort. Het centrum doorkruisen duurt kort. Ik ben er pas nog geweest met een vriendin en heb daarom weinig aandacht voor de prachtige huizen, de grachten en de mensen die vrolijk inkopen doen. Het komt me wat onwerkelijk voor, de reis terug naar het nu. Alleen de Koppelpoort uit 1425 doet me weer even stilstaan en genieten.

Hoe vaak ben ik hier niet langsgelopen met de trein, genietend van dit prachtige bouwwerk? Toch ademt ook deze poort de sfeer van oorlog, strijd en lijden, met zijn raddraaiers en de houten uitbouw boven de waterpoort, vanwaaruit gloeiende pek naar beneden kon worden gegooid. Gelukkig is dat langer geleden en ken ik die verhalen niet. Ik heb even genoeg bagage opgedaan voor één dag.

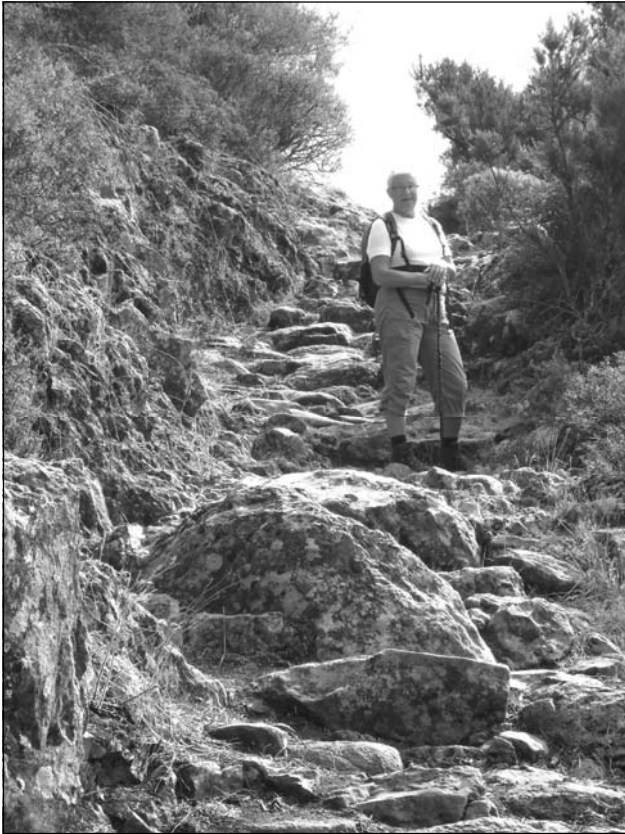
-Rinda Scheltens-
(wordt vervolgd)

Noot van de redactie: De gids behorend bij het Westerborkpad is verkrijgbaar bij de OLAT-wandelboetiek of te bestellen via onze website.

De wonderbronnen van La Gomera

We rijden naar Epina en zetten de auto neer bij het gelijknamige restaurant Chorros d'Epina.

Tenminste, dat is de bedoeling, want langs de weg zijn een paar parkeerplaatsen ingeruimd.

Deze worden echter ingenomen door een twintigtal bruine kippen en enkele veelkleurige hanen. Truus moet eerst de auto uit om ze weg te jagen. Daarna zet ik de auto neer. De kippen waren er weliswaar eerder, maar we laten onverminderd het recht van de sterkste gelden.

Wonderbronnen

Daarna naar de Chorros. Dat betekent bronnen. Hier, hoog op 800 m, voert een verhard pad naar de verscholen bronnen in het bos die een geneeskrachtige werking hebben. Het water loopt uit een aantal houten pijpen en wordt in uitgeholde boomstammen opgevangen, waarna het verder wordt getransporteerd.

Omdat het al sinds 10 maanden amper geregend heeft, komt er maar een drabbig straaltje uit de holle pijpen.

Dat hebben we wel eens anders gezien. Omdat Truus en ik al sinds 1963 bij elkaar zijn, laten we deze keer het water onbenut. We gaan er van uit dat we lang geleden al eens uit een andere bron gedronken moeten hebben.

We wandelen terug naar het restaurant. Eerst even een kopje koffie voordat we aan de lange afdaling naar Vallehermoso beginnen.

Na de koffie lopen we een stukje de rijweg af. Totdat we op een zandpad terechtkomen dat om de rotswand slingert. Beurtelings stijgen en dalen we wat. Het pad is droog, stof dwarrelt op. Dat verandert zodra we in het Nationale Park terecht komen. Dat heeft zo zijn eigen regenmachine. De oorspronkelijke vegetatie van laurisilva (een lauriersoort) en varens zorgen er voor dat de lucht die uit het noordoosten komt aanwaaien en op zee veel vocht

Gomera, is een van de kleine Canarische eilanden.

Rust, zon, zee, wind en een wandelendorado. Tenminste, als je van steile hellingen en diepe kloven houdt.

Het netwerk van muilezel- en wandelpaadjes op La Gomera is een restant van voor het asfalttijdperk. Vaak een halve tot een meter breed en niet zelden langs een afgrond. De ezeltjes hadden er toen geen moeite mee, evenmin als veel wandelaars nu.

Om dat eldorado beter toegankelijk te maken worden oude muilpaden opgeknapt en oude verbindingroutes hersteld. Ook de kaarten worden steeds talrijker, zij het dat de ingetekende wandelroutes allemaal niet even nauwkeurig zijn of allemaal nog bestaan.

Sinds kort kent het eiland een aantal gemarkeerde wandelingen. Twee lange afstandspaden (met de bekende rood-witte markeringen) en enkele rondwandelingen (geel-wit). Verder zijn er veel ongemarkeerde paden, goed voor een jarenlang vakantiewandelplezier.

Het verhaal gaat dat het water niet alleen geneeskrachtig, maar ook goed is voor een gelukkig huwelijk.

heeft opgenomen tegen de berg condenseert. Nevel en natte mist is het gevolg. In het kleine stukje nevelwoud passeren we twee barranco's (kloven) waarlangs aan alle kanten het water naar beneden druipt. Eenmaal het bos uit is het weer droog.

We lopen verder over het brede pad. Ergens moet er een smal voetpad zijn dat steil afdaalt naar Vallehermoso. We hebben weliswaar 2 Nederlandstalige gidsjes bij ons, maar die sturen ons teveel over gebaande paden met veel asfalt aan het eind. We kiezen voor een combinatie van kleine paadjes uit het Duitstalige boekje van Goldstadt.

In 1999 hebben we het nauwelijks kunnen vinden, dus doe ik als Tom Poes en verzin ik een list. Ik tel de haarspeldbochten op de kaart. Bij de 7e moeten we het pad af. Het blijkt de 8e te zijn. Dat roept de academische vraag op: wanneer is een bocht een scherpe bocht en wanneer een echte haarspeldbocht? Is er misschien een wiskundige onder de lezers die dat nader kan definiëren?

Voor degenen die na ons komen: je hoeft helemaal geen bochten te tellen.

Er staat nu een levensgrote houten handwijzer en een eindje verder nog een voor degenen die de eerste gemist hebben.

Het moeizaam begaanbare pad, waar we eertijds soms met de rug tegen de struiken zijwaarts langs de helling moesten schuifelen, loopt nu als een vrijgekapt pad dat inmiddels een stuk van de (nieuwe) GR131 is op Vallehermoso aan. Hier en daar met een prachtig uitzicht. We dalen en dalen, het is volkomen stil. In de diepte liggen de dorpjes Los Loros en Banda de las Rosas, voorzien van terrassen en veldjes met groenten, aardappelen en druiven. Plotseling zien we een gruisweg voor ons liggen. In een paar haastige stappen zijn we er. Links of rechtsaf? Beide kanten lopen naar beneden. Ik loop het voetpad weer omhoog en kijk of ik daar wat wijzer word. Een pijltje gemist of zo. Maar niets. Ik klim nog hoger. Ineens zie ik verderop beneden een houten handwijzer. Via de gruisweg lopen we er naar toe. Daar loopt inderdaad de GR. We kijken nog eens goed. De gruisweg is pas weggebulldozerd, of aangebulldozerd, hoe noem je dat? De GR kronkelt haaks hierop moeizaam over grote stenen naar beneden. Prachtig, smal, steil en stil. Uiteindelijk komt het pad toch op een lager gedeelte van de weg terecht.

Stof, kleine kiezels en stenen. In de verte blaft een hond. We zijn blijkbaar gesignaleerd. Hij blijft blaffen. De echo weerkaatst tegen de rotswanden alsof er twee, drie honden zijn. Dichterbij gekomen blijkt hij vanaf een eenzaam erf te moeten waken. Het geflaf verstomt als we even uit het zicht zijn, om later weer kort terug te komen.

Vriendelijke mensen

Uiteindelijk komen we op een asfaltweggetje terecht. We zijn in Los Chapines, een 'voorgehucht' van Vallehermoso. Er is weinig verkeer, maar in een onoverzichtelijk haarspeldbochtje zie ik van weerskanten een auto aankomen. Als onbezoldigd veldwachter geef ik beiden een stopteken. Twee vriendelijke knikjes als antwoord. De auto's passeren elkaar stapvoets op het weggetje dat net breed genoeg is voor 2 auto's.

Palerna is er een 'uitbouw' aan de weg. Het heeft iets weg van een onoverdekte erker. Zowaar met een bankje. Het is half een, een prima plek voor de lunch. Weliswaar ontbreekt er een lat en steken onze billen er door de bodem, maar een kniesoor die daar op let; we kijken vanuit ons 'balkon' breed over het dal met druivenranken en sinaasappelbomen.

We blijven een kwartiertje zitten. In die

tijd komen er wel 5 auto's voorbij. Ze toeteren allemaal. Als we zwaaien, zwaaien ze terug. Vriendelijke mensen toch. Als we opstappen blijkt de ware reden. Een oud huisje blokkeert volkomen het uitzicht in de bocht. Toeteren of botsen. En wij maar denken dat het voor ons bedoeld was.

Maar toch; toeristen en Gomerianen, zwaai zwaai, bye bye. Verbroedering alom.

We lopen Vallehermoso in. De liefelijke vallei, vrij vertaald. Dat klopt ook, er groeit hier van alles op de aangelegde terrasveldjes. Ze worden bevoeid door kleine stroompjes die vanuit het nevelwoud naar beneden lopen met hier en daar een stuwmeertje. Volgens Goldstadt moeten we na 3 uur zuivere wandeltijd het centrale pleintje bereiken.

Dat klopt vrij aardig, want na aftrek van rustpauzes en fotostops zitten we na 2 uur en 55 minuten aan de cortado (kleintje koffie) en een groot glas vruchtensap van versgeperste mango en papaja.

Van alles te zien. Een groepje pensinados nemen op een bankje de laatste nieuwtjes door. Daarna dunt het uit. Sommigen gaan de kroeg in, anderen blijkbaar naar huis.

Enkele mensen gaan op de stoep van het gemeentehuisje zitten wachten. Wij weten niet waarop. Op een terrasje ruziet een man luidkeels met de eigenaar. Zo te zien is hij wat verstandelijk gehandicapt. De plaatselijke politieagent komt erbij en spreekt hem rustig toe, waarna hij nog wat namopperend wegloopt. Agent en hulpverlener, dat gaat hier allemaal samen.

Hoe hoog het was en hoe ver

We trekken weer aan onze stutten, we zitten nu op 186 m, het laagste punt vandaag, maar gaan óp naar de 850 m, het hoogste punt. Het gaat meteen steil omhoog. Via lange trappen klimmen we het dorp uit. Volgens de beschrijving moeten we na huisnummer 47 een steil en stenig pad op. Het enige huisnummer dat we zien is 35. Toch komen we op het pad uit, een kwestie van stug het steilste straatje omhoog

blijven lopen en opnieuw proberen als het doodloopt.

Er staat een klim van ruim 2 uur op het programma, zonder pauzes dan. Voor ons zal het wel wat langer duren want bergop nemen we de tijd ervoor als bewoners van ons platte pannenkoekenland. Het muilpad slingert omhoog langs de bergkam en loopt beurtelings langs de linker- en de rechterkant van de kam. Aan weerszijden een prachtig uitzicht.

Achterom kijkend zien we Vallehermoso liggen met daarachter de markante rots El Cano, die als een suikerbrood omhoog steekt uit de omliggende heuvels. Vóór ons, slechts af en toe te zien omdat er steeds weer een stuk rots tussen steekt, ligt de zendmast van Epina.

Hoog, heel hoog, vinden we.

Hildebrand heeft in de Camera Obscura ooit een wandeling beschreven. 'Hoe warm het was en hoe ver'. Over hoe hoog het was, zweeg hij in alle talen.

Bij een van onze rustpauzes probeer ik een van de dorpjes onder ons te lokaliseren op de kaart. Het lijkt Los Bellos te zijn, een dorpje ongeveer halverwege. Ik probeer ook de hoogte waarop we zitten te achterhalen. Ik kom op pakweg 500 m. Ook halverwege.

Dat valt tegen. We zijn al een kleine 2

uur onderweg, weliswaar inclusief rustpauzes, maar toch. Truus kijkt op de kaart en vraagt welk dorp er daar beneden ons ligt. Aan haar gezicht te zien, valt mijn antwoord ook haar tegen. We lopen door. Gelukkig komen er een paar minder steile stukken. Dat schiet op.

Placenta

Er komen weer een paar steile stukken aan. De zendmast die af en toe opduikt, blijft onveranderlijk hoog en ver weg.

Eenmaal weer aan de andere kant van de bergkam zien we na een tijdje een hoogspanningsleiding omhoog kruipen. Als we die kruisen, moet het niet meer zover zijn naar het hoogste punt van de dag volgens het boekje. Maar het duurt en het duurt. Tussen de bomen geen hoogspanningsleiding meer te zien. We sjokken door. Het muilezelpad wordt nog steiler. Haarspeldbochtje na haarspeldbochtje. Langs het pad zie ik dat er een geit pas jongd heeft. De placenta ligt aan de kant. Truus loopt er langs zonder het

te zien, moe als ze is. Plotseling de hoogspanningsleiding. Die heeft ook een bocht gemaakt en loopt nu bijna evenwijdig met ons pad omhoog. Van daar.

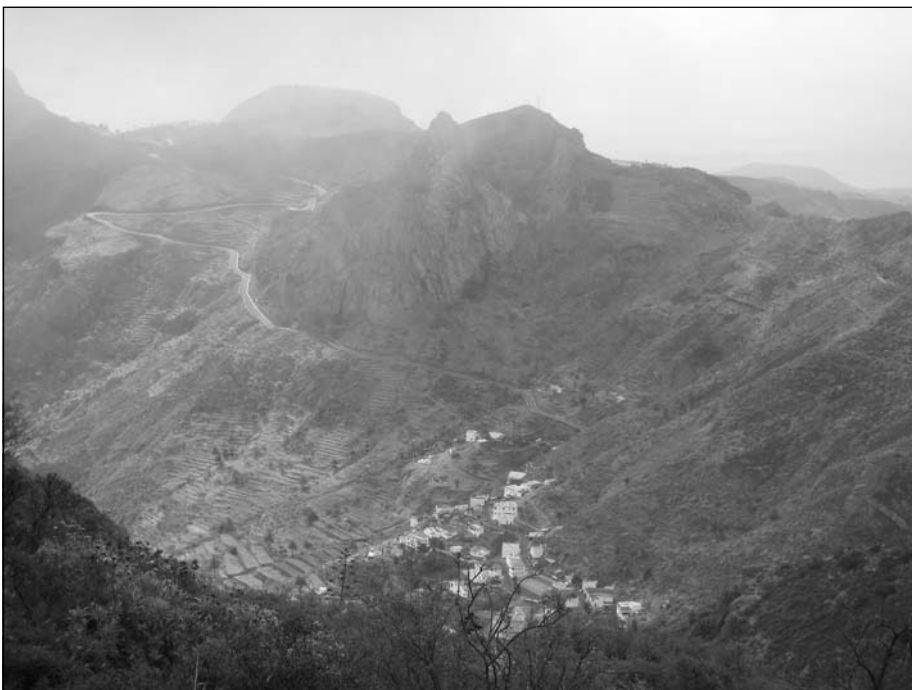
De begroeiing wordt dichter en dichter en ineens staan we op een asfaltweggetje.

Verder omhoog naar de zendmast of toch maar omlaag? Er staat een handwijzer, maar die hangt er maar scheef bij. Voor Chorros d'Epina wijst hij naar boven, voor Vallehermoso wijst hij de asfaltweg naar beneden, in plaats van het pad dat we net opgeklimmen zijn. We menen een vaagwitte vlek te zien op de verweerde vangrail en fantaseren het rood er maar bij. Zal wel goed zitten, denken we en dalen linksaf. Volgens de kaart moeten we ook linksaf.

De begroeiing verdwijnt en een forse koude nevelachtige wind steekt op vanuit het wat verder gelegen nevelwoud. Onze bezwete rug wordt kil en klam. We doen onze fleeces aan. Even later daaroverheen nog een jack.

Na een poosje arriveren we op de doorgaande weg. Die kennen we en slaan rechtsaf naar bar/restaurant Chorros d'Epina. We nemen een cortado, jagen de kippen van onder de auto en rijden naar Valle Gran Rey, onze verblijfplaats. We vergeten te kijken hoe lang we over de klim gedaan hebben. Lang, dat wel.

-Kees van Vessem-

Een bijzondere pelgrim op weg naar Compostela

12 september (slot vorige aflevering)

Na een klim vanuit het dal bereik ik de plaats Mathiex. Hier breekt de zon door op het moment dat ik langs de gîte wandel die de dames gisteren hebben aangeraden. Ik neem een bakje koffie, want ik wil het voortaan toch rustiger aan doen. Het zwembad lonkt en er blijkt zelfs internet in de gîte te zijn. Er blijkt nog plaats te zijn en ik bedenk me geen moment. Een dag rust zal me zeker goed doen. Morgen zal ik er een langere dag van maken, maar ik lig toch nog 2 of 3 dagen voor op mijn schema, want voor Cahors had ik eigenlijk 2 dagen uitgetrokken.

13 september

Gisteren is het laat geworden.

Vanmorgen opgestaan met de bedoeling te ontbijten. Maar zo wil ik dit niet noemen: koffie, jus d'orange en een stuk stokbrood met jawel, abrikozenjam. Dat is dus meteen balen!

Ik ga maar snel op pad, het is amper 8 uur. Na een 45 minuten bereik ik Lalastide-Marchac. Daar is een café open en ook een klein winkeltje, dus wat ingeslagen en een kop koffie gedronken. Even later ben ik weer op weg.

In de gids is sprake van witte krijtwegen, maar dat vind ik wel wat overdreven; de krijtrotten van Dover zijn wel wat witter. Het is hier wel redelijk vlak en ik schiet lekker op. De zon houdt zich redelijk op de vlakke, die trouwens weidse uitzichten biedt. Helaas is het zonnebloemenseizoen voorbij. Enkele kilometers voor Lascabannes tref ik een prachtige, beschaduwde picknickplaats, een mooi plek om

een rustpauze te houden en wat te eten. Het is pas 10.45 uur, het schiet vandaag lekker op.

Lascabannes is eigenlijk mijn gestelde einddoel voor overmorgen. Ik lig dus 2 dagen voor op het schema. Ik besluit om er vandaag nog enkele kilometers bij te doen. In mijn enthousiasme om verder te gaan, vergeet ik water bij te vullen. Als mij dat in de komende uren maar niet gaat opbreken.

Dan klim ik naar de kapel van Saint-Jean-Le-Froid, een heel eenvoudige kapel, maar met een bron. Het moet een bron met geneeskrachtig water zijn, dus ik zal er ook niet ziek van worden als ik mijn waterfles ermee vul.

De volgende plaats die ik aandoe, heet Montcuq. Het is inmiddels ruim in de middag en ook veel warmer dan eerder op de dag. Door het zonlicht zijn de wegen gaan schitteren en dat slaat op mijn ogen. Die witte wegen heb ik toch iets onderschat.

Op het terras laat ik mij verleiden door een aantrekkelijke coupe ijs. Daarna besluit ik om nog een stuk verder door te wandelen. De route komt niet langs het gemeentehuis of de kerk, maar voor een stempeltje loop ik toch even die kant op.

Daarna daal ik af via een smal weggetje en vind nergens markeringen terug. Foute boel, dus maar even de weg gevraagd aan iemand die zijn Frans goed beheerst, maar die de steegjes tussen de huizen door zelf nog nooit gezien had. Een eind verderop nog maar eens gevraagd en daar krijg ik te horen dat ik zowel links als rechtsom kan. Rechtsom is wel iets verder, dus ik kies voor linksom.

Na een lange klim kom ik weer op een kaarsrechte weg op hoogte, dwars door de velden. Prima pas, maar de zon begint nu volop mee te spelen en er is nergens schaduw. Dan kom ik op een T-kruising en wat nu. Ik kies voor rechtsaf en ja hoor, even later tref ik een bord met nog 500 naar de GR 65. Ik zit dus goed! Maar op de volgende splitsing staat weer geen bordje en ik kies de linker afslag. Ik laat mijn GPS de richting bepalen.

Na 1 km kom ik bij een huis, waar het pad langs loopt. Het wordt wel veel smaller en twijfel bekruipt me. Even later sta ik voor prikkeldraad, is dat een wegversperring? Ik kruip er toch maar onderdoor en wandel verder tot ik bij

een paar oude ruïnes kom en het pad breder wordt. Daar is weer prikkeldraad waar ik onderdoor kruip en op een vlakke kom waar paarden grazen. Dan zie ik dat aan de andere kant een zandweg loopt, dus nog maar eens onder prikkeldraad door.

Eindelijk zit ik weer op een goed spoor, dat wel aardig begint te klimmen. Na geruime tijd kom ik op een asfaltweg, die ik verder volg tot een bordje Mont-lauzum. Dan weet ik dat ik goed zit want daar loopt de GR65 ook langs.

En inderdaad, enkele kilometers verderop tref ik de markering aan. Wel een geruststelling, maar de markering geeft ook aan dat ik een smal pad op moet en het is daar klimmen geblazen.

De vermoeidheid van het struinen en de hitte beginnen hun tol te eisen. Ik besluit om even te pauzeren in de schaduw. Na een poos vervolg ik het smalle pad tussen de schaduwrijke bomen, gevolgd door een steile afdaling. Hier heeft men zelfs touwen langs de route gespannen en het is wel even goed uitkijken om geen schuiver te maken.

Hoog op de berg zie ik dan Lauzerte liggen, maar om daar te komen moet ik eerst nog een afdaling maken en daarna opnieuw de hoogte in.

Als ik een supermarkt passeer is het al 19.00 uur geweest, dus vlug naar binnen om wat te eten in te slaan. Dan kan ik aan de klim naar het centrum beginnen, waar ook een gîte is. Daar hebben ze nog plaats voor me en ik krijg ook meteen iets te drinken. De ontvangst is zeer hartelijk.

Ik word direct aan de tafel uitgenodigd en krijg van alles aangeboden waaronder meloen en tomatensalade. Er is voldoende wijn en iedereen heeft het over de Marathonman, want mijn teller staat vandaag net onder de 43 km.

Als ik het toetje wil overslaan bieden ze mij yoghurt aan. Ook dat moet ik overslaan, want yoghurt is, op abrikozenjam na, het enige dat ik niet lust.

Bij navraag blijkt ook dat ze in deze plaats geen condennier (schoenmaker) hebben, dus morgen toch maar weer

28 km doen. Ik lig nu immers drie dagen voor op mijn schema.

14 september

Morgen is dus ook meteen vandaag. Ik was gisteravond te moe om nog een verslag te schrijven. Het ontbijt vanmorgen is het beste dat ik in de afgelopen tijd heb gehad. Er is volop keuze met extra's zoals druiven, drankjes en cake.

Deze gîte is een topper en ik hou hem zeker in gedachten voor een volgende keer, wanneer ik hier weer met de groep in de buurt kom. Nadat ik een foto heb gemaakt van de gastvrije hoteliers vertrek ik omstreeks 8.30 uur voor mijn wandeling naar Moissac.

Voor het eerst krijg ik na een korte klim een afdaling aan het begin van de dag. Wat mij bovendien verbaast, zijn de vele soorten bordjes die men gebruikt om de pelgrims op de goede route te houden. Natuurlijk maak ik een foto van de meest gefotografeerde duiventil van de Via Podiensis.

Het eerste traject loopt lekker en bij Auberge de L'Aube Nouvelle bestel ik een grande café. Helaas is het de slechtste en de duurste die ik tot nu toe gedronken heb, maar de locatie is prima zullen we maar zeggen.

In Durfort-Lacapelette neem ik nog een uitgebreide rust met stokbrood, salade en jus d'orange. Er is staat daar ook een sproeier, waar ik me heerlijk laat benevelen, want het is al erg warm.

Een volgende groep wil er ook gebruik

van maken en ik maak meteen plaats door verder op pad te gaan. Na ca. 4 km kom ik op een schaduwrijk plekje en het idee om een middagdutje te doen komt bij me op. Als ik in mijn gids wil kijken, kan ik het niet lezen omdat ik mijn bril mis. Heb ik natuurlijk bij de sproeier laten liggen. Ik verstop mijn rugzak en roep de beginselen van het snelwandelen op. In geen tijd overbrug ik de 4 km terug naar de sproeier. Ja, hoor, daar ligt de bril en in hetzelfde verhoogde tempo gaat het terug naar de verstopte rugzak. Je bent er toch niet gerust op om je hele hebben en houden zo maar ergens onbewaakt achter te laten.

Gelukkig ligt alles er nog als ik terugkom en ik maak meteen maar van de gelegenheid gebruik om even het voorgenomen dutje te doen op die plek. Patrick uit Bern komt langs wandelen en vraagt of hij mij even gezelschap mag houden op dit mooie plekje. Hij heeft nog twee weken voor de boeg en morgen komt zijn vriendin om gezellig met hem mee te wandelen.

In de gîte van de Carmel, een voormalig Karmelietenklooster, vind ik een plekje en tref daar weer vele bekenden van de afgelopen dagen. De maaltijd gebruik ik samen met Michel en Alexis in de tuin van het klooster.

In de middag breng ik mijn schoenen weg en die zullen morgen in de loop van de namiddag gerepareerd zijn.

Dus morgen een vrije dag om rustig de kloosterkerk te bezichtigen.

Een zoektocht naar een sportzaak of een winkel waar je afritsbroeken kunt kopen, loopt op niets uit. Hier zijn alleen dure kledingzaken, maar geen normale winkels te vinden. Dus dat moet nog even wachten. Ik had gisteren 3 dagen voorsprong op mijn schema, dat loopt nu natuurlijk rap terug. Daar zal ik me voorlopig maar niet druk over maken.

Een rustdag

Gisteren heb ik een rustdag gehouden. Ben 's morgens met de trein naar Montauban gereden, een van de grotere plaatsen in de omgeving. Maar ook hier helaas geen sport-, camping- of outdoorzaak. Uiteindelijk heb ik toch maar een short gekocht, iets is beter dan niets. Op mijn gemak weer terug naar het station gewandeld en daar vastgesteld dat ik nog 2,5 uur moet wachten op de trein. Genoeg tijd dus om even een toilet in te duiken om mijn broek te wassen en te laten drogen. Tegen de tijd dat de trein komt, is hij nagenoeg droog.

Bij terugkomst in Moissac kan ik nog net afscheid nemen van Michel Pillorge, hij gaat naar huis. Pas begin volgend jaar kan hij zijn tocht voorzetten. Ik haal mijn schoenen op bij de schoenmaker, die heeft er heel degelij-

ke hakken ondergezet. Ik hoop dat dat geen problemen geeft bij het wandelen. Als ik daar hinder van krijg, zal ik in St. Jean Pied de Port moeten uitzien naar een paar andere. Van Theo van de Ven krijg ik bericht, dat hij gewoon kan rijden, want zijn broer is overleden. Gelukkig is hij zonder pijn heengegaan. Ik stuur hem een kaart.

Ik wandel nog even de kloosterkerk binnen en maak daar een paar foto's.

Dan zie ik Els staan, die ook in Moissac is aangekomen. Even later komt ook Jean-Jacques de herberg binnenwandelen. Het is toch wel leuk om na een paar dagen wandelen weer bekenden terug te zien. Dat komt doordat elke pelgrim zijn eigen ritme aanhoudt en een eigen keuze van dagafstand heeft. Ook onderling wordt er blijkbaar veel met elkaar gesproken, want een voor mij totaal onbekend Frans meisje komt bij mij informeren hoe het met Alexis gaat.

Iedereen beleeft de Chemin op zijn eigen manier. De een kan zich goed vinden in de totale beleving, terwijl een ander daar de grootste moeite mee heeft. Voor Els Wyen uit Canberra is het te druk en ze heeft het gevoel dat ze te weinig alleen kan zijn. Zij zal hier in Moissac stoppen, nu wel met de

ervaring rijker van wat ze wel aan kan en wat niet. Dan is er die vrouw die in de gîte ronddwaalt en steeds maar loopt te mompelen. Ze pakt van alles, maar een dankjewel of groet kan er niet af. Ook vanmorgen zie ik haar weer door de plaats dwalen; ik begrijp dat ze een apotheek zoekt. Ik wijs haar de weg en begrijp dat ook voor haar de camino erop zit. Neem ook Jean-Jacques, die zich vandaag vreemd voelt, omdat hij als toerist een dag niet kan wandelen. Wat went het snel, want waarschijnlijk liep hij voor zijn pensionering meer dagen niet. En dan is er ook nog Patrick, die 's morgens zijn vrouw moet helpen bij het inpakken van de rugzak, duidelijk gaat zij er voor de eerste maal mee op pad. Verder zijn er dan ook nog de pelgrims, die Moissac als "voorlopig" einddoel hebben. Op deze pelgrimage zal ik ze niet meer terugzien.

De thermoskan, die ik gisteren kocht blijkt nu al kapot te zijn. Terwijl ik een paar indrukken noteer, drink ik ook maar een paar bekers koffie, nu het nog kan.

16 september

Vandaag gaat de route een groot stuk over een fietspad langs een kanaal, met aan de overzijde het geluid van

een drukke weg. Hoop dat dat vlug verdwijnt.

Vanochtend ben ik eerst nog even een Fleuropwinkel binnengelopen en heb een bestelling geplaatst voor maandag, mijn trouwdag, waarop ik voor de zoveelste maal weer niet thuis ben.

Na het samenvloeien van de Le Tarn in de Garonne kies ik voor de oude weg via St.Nicolas de-la- Grave. Deze plaats heeft een aparte kerk met een poort en een rond gat in de toren. Net buiten de plaats komt een snelwandelaar me tegemoet. Ik steek mijn hand op en hij groet terug. We spreken elkaar kort. Hij is vol lof over het Nederlandse voetbal en schaatsen en hij vertelt dat hij ooit nog Frans kampioen 100 km snelwandelen is geweest. Helaas ben ik vergeten naar zijn naam te vragen.

Nu wandel ik in een gebied met veel boomgaarden. Aan de nummerborden van de auto's zie ik dat hier overwegend Poolse arbeiders aan het werk zijn. De twee witte rookpluimen, die ik al twee dagen zie, komen nu dichterbij, waarschijnlijk betreft het een Franse (atoom)centrale.

In Bardigues zit ik weer op de GR65 en zal die voorlopig niet meer ontrouw zijn. De omgeving daarvan is overwegend mooier dan de andere routes richting Compostela.

In het plaatsje St. Antoine heb ik mijn overnachting geboekt en op het terras bij een café-restaurant maak ik mijn webverslag af. Ik herken het plaatsje van vier jaar terug, toen we hier met

de groepswandeling waren.

Deze avond nuttigen we het pelgrimsdiner in de openlucht. Mijn buurman is Andreas, hij komt uit München. Eindelijk kan ik weer eens een gesprek voeren. In het Frans blijft het toch meestal bij een paar korte zinnnetjes. We hebben bovendien geluk, onze tafelgenoten drinken geen wijn. Zo blijft er voor ons ieder een half literkje om van te genieten. Andreas houdt ook een dagelijkse blog bij. Ik begrijp dat hij door veel bezoekers wordt gevolgd. Dat komt door zijn VIP-status die hij in Beieren geniet. Hij is op de Camino onderweg vanuit Beieren, maar heeft nu gedwongen 10 dagen rust vanwege een erg grote blaar.

17 september

Al vroeg in de ochtend ben ik wakker, dus vlug een bakje koffie maken en dan op tijd op pad. Het is nog ruim voor achten als ik aan de wandel ga. Van veel animo is vanmorgen echter geen sprake en dat ligt zeker niet aan het weer, want dat is droog en fris.

In Flamarens houd ik een korte stop en een klein uurtje later weer, ik ben dan in Miradoux.

In Castet-Arrouy geef ik er alweer de brui aan, het wil niet vlotten. Ik besluit om mijn meloen op te eten die ik uit de gîte heb meegenomen. Heb nog net een stukje over voor Andreas, die juist komt aan wandelen. Na Castet-Arrouy ga ik me prettiger voelen en geniet zelfs van de vrij liggende paden door de landerijen. De zin is weer hele-

maal terug.

Rond 14.30 uur ben ik in Lectoure. Ik vraag me af waarom ze die plaatsen toch altijd boven op een heuvel bouwen. De enige reden die ik kan bedenken, is dat ze dat doen voor het maken van foto's! Het is nog te vroeg om te stoppen, dus maar even bellen met een gîte in Marsolan of er plaats is. Ik wil niet het risico lopen om straks bij een overvolle gîte aan te moeten kloppen. Gelukkig, er is nog plaats. Dus vandaag maar 9 kilometer erbij, dan scheelt dat morgen ook weer en kan ik misschien nog wat tijd winnen ook, we zien wel.

Geen bekenden dit keer in de gîte. Ik deel de kamer met 2 Franse dames. 's Avonds tijdens de maaltijd blijken er toch meer mensen te zijn, waaronder een groep die ik eerder in Lauzerte trof.

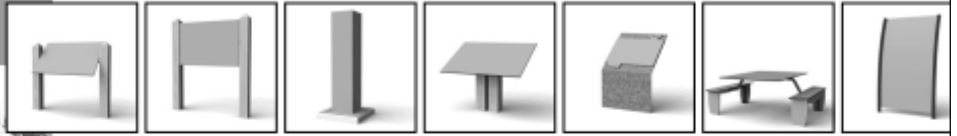
Tijdens het tafelgebeuren overpeins ik de verschillende tafelgewoontes in de landen om ons heen. In Groot-Brittannië en Ierland is een uitgebreid ontbijt gebruikelijk en als je daar voor een continental ontbijt kiest, krijg je het sobere van de Fransen voorgezet. Die ontbijten alleen met stokbrood en wat jam. De lunch of het diner is wel uitgebreider met vaak kaas. Je moet het hier echter wel met maar 1 bord doen en maar 1 bestek voor de hele maaltijd. Met stokbrood maakt men dan het bord schoon voor het volgende gerecht. Salade is bij ons een groente bij het hoofdgerecht, maar wordt hier als zelfstandig gerecht of als voorgerecht gegeten. Ook de wijze van betalen is bij de Fransen totaal anders dan bij ons in Nederland. Je ziet hier iedereen cheques uitschrijven voor de kleinste bedragen, iets wat bij ons als lang verledentijd is.

*Vrije bewerking door Ad van Asten
Naar een weblogverslag van
-Theo Tromp-
(wordt vervolgd)*

Press Art

Graffiti- en vandaalbestendige informatieborden

Bestel een GRATIS sample op de site www.PressArt.nl, bel 06 212 86 333 of stuur een e-mail naar info@PressArt.nl

Slijtvaste communicatie oplossingen voor natuur, cultuur en design

www.PressArt.nl - Sparrenlaan 42a - 3941 GM Doorn
T: 0343 522 455 - M: 06 212 86 333

Haus Attos Apartments und Touren

In Umhausen, Ötztal (Oostenrijk, Tirol) verhuren we 2 appartementen voor in totaal 18 personen. De appartementen zijn ruim van opzet (ieder 120 m²) en recent gerenoveerd en compleet ingericht. Door de rustige ligging zijn ze uitermate geschikt voor gezinnen en grotere groepen. Overnachten kunt u al vanaf 16 euro p.p.p.n. Tevens verzorgen we als u wilt ook het ontbijt.

Gelegen aan de dorpsrand van Umhausen met uitzicht op de omringende bergen, is Haus Attos de ideale uitvalsbasis voor zowel winter-, als zomeractiviteiten.

's Winters kunt u naast skiën in de gebieden Ötz (ski-lift 7 km) en Sölden (ski-lift 18 km) ook langlaufen, ijsklimmen, rodelen, paragliden, paardensleerijden en sneeuwschoentochten maken. De ski-bus halte bevindt zich op 200m. Ski-passen zijn ook bij ons te verkrijgen!

In de zomer kunt u vanuit Haus Attos allerlei activiteiten ondernemen en zo de ongerepte natuur gaan ontdekken. Denk hierbij aan schitterende wandelingen voor zowel de recreant als de gevorderde loper, tot aan uitdagende alpinotochten/huttentochten. Dit kunnen dagtrajecten zijn maar ook meerdaagse tochten zijn mogelijk. In overleg begeleiden we deze tochten ook. Wij verzorgen dan niet alleen de tocht maar ook het verblijf in de berghutten en het benodigde materiaal. Denk hierbij aan stijgijsers, pickel en evt. touwen. De tochten worden in overleg met u samengesteld. Daarnaast kunt u in het Ötztal diverse 'klettersteigen' beklimmen, raften, paardrijden, zwemmen, watervallen bezichtigen (grootste van Tirol), thema parken bezoeken, stedentrips maken en natuurlijk gewoon niks doen en genieten van de omgeving!

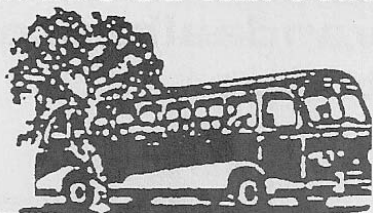
Haus Attos is niet alleen per auto/motor goed te doen (Eindhoven-Umhausen 8,5 uur), maar is met openbaar vervoer en vliegtuig (vliegveld Innsbruck 45 min) prima te bereiken. Ook zijn er tal van bergwegen en pas overgangen die met de auto en zeker de motor veel uitdaging bieden.

Voor verdere informatie kunt u contact met ons opnemen (mag in het Nederlands) dmv email: info@haus-attos.at of bellen met: **0043 5255 51203**.

Ook kunt u onze website bezoeken om daar alvast de foto's van de appartementen en de omgeving te bekijken: www.haus-attos.at

Wij, de fam. Goorman, hopen u een keer als gast in Haus Attos te mogen begroeten!

Van Hoof Sint Oedenrode

Het busbedrijf waar u het best
mee UIT bent

Telefoon 0413 472545
Grote Doelenlaan 16-18
5491 EG SINT OEDENRODE

FORUM

de Ganzenheuvel

CONGRESCENTRUM

www.forumdeganzenheuvel.nl
Ganzenheuvel 56 6511 WD Nijmegen
Tel +31(0)24 3234706 - Fax +31(0)246413019

- Workshops • Vergaderingen • Cursussen
- Evenementen • Denksporten •

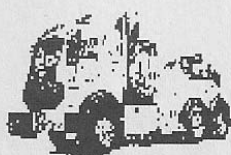
OLAT-trefpunt tijdens de 4-daagse

Voor de pensionprijzen en andere
bijzonderheden zie www.olat.nl

Reserveren door (deel-)betaling op bankrek.nr.
1579.74.154 t.n.v. Wandelsportvereniging OLAT
info: 06-12074473 of haawlanders@onsbrabantnet.nl

Autobedrijf Stienen Someren B.V.

Autobedrijf
Takel- en bergingsbedrijf
Kraanverhuur
Taxi- en autobusbedrijf
Autoschadebedrijf

5710 AB SOMEREN
Postbus 82
Boerenkamplaan 21
Telefoon : 0493 493111
Telefax : 0493 494824

ENGELAND

Hadrians Wall en Coast to Coast
South West Coast Path langs de
Zuidkust

SCHOTLAND

Kintyre Way

MALLORCA

GR 122

FRANKRIJK

Vierdaagse van Chantonnay

DUITSLAND

Hoge Rhöhnerweg en Rennsteig

TSJECHIË

Julianatocht - Reuzengebergte

NIEUW ZEELAND

Zuidereiland - Milford Track
Noordereiland - IML Rotorua

AUSTRALIË

IML Tweedeaagse Canberra -
Blue Mountains

JAPAN / CHINA

IML wandelingen
Excursies in Japan: Tokyo, Mount
Fuji en Yokohama
Excursies in China: Bejing, Xian en
Shanghai

Wandelweek in de Ardennen - Wandelweek Airbornepad Market Garden

**Santiago de Compostela - Engeland - Schotland - Nieuw Zeeland - Australië
Thailand - Frankrijk - Spanje - Ierland - Duitsland**

Wandelen met kleine groepen. Zie wandelreizen-programma 2012 op

WWW.TT-WANDELREIZEN.NL

Theo Tromp
Tel. 0495 450325